

(Návrh)

ZÁKON

Z ...

Civilný sporový poriadok

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Základné princípy

Ustanovenia Civilného sporového poriadku sa vykladajú v súlade s nasledujúcimi princípmi.

Čl. 1

(1) Účelom tohto zákona je spravodlivá a účinná ochrana ohrozených alebo porušených subjektívnych práv tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

(2) Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

(3) Ak sa spor na základe prihliadnutia k prípadným skutkovým a právnym osobitostiam individuálneho prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

Čl. 2

(1) Každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnými záväzkami Slovenskej republiky v oblasti ľudských práv a základných slobôd, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi vyjadrené a chránené.

(2) Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti jeho účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Čl. 3

(1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, posúdi sa vec podľa toho ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej veci.

(2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Čl. 4

Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže odmietnuť a sankcionovať žaloby a iné procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva alebo vedú k nedôvodným priet'ahom v konaní.

Čl. 5

Spory vyplývajúce z porušenia alebo ohrozenia subjektívnych práv prejednávajú a rozhoduje nezávislý súd, pokiaľ takáto právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu.

Čl. 6

(1)Strany majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany.

(2)Zákon ustanovuje prípady, keď špecifická povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu procesnej strany za účelom vyvažovania prirodzene nerovnovážneho postavenia procesných strán.

(3)Súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

Čl. 7

(1)Súdne konanie sa zásadne začína na návrh procesnej strany a rovnako sa na podnet procesnej strany končí, pričom predmet konania určujú strany zákonom stanoveným postupom.

(2)Základnou povinnosťou súdu je viesť procesné strany k zmierlivému vyriešeniu sporu.

Čl. 8

Strany sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a v rozsahu pokynov súdu.

Čl. 9

Strany sa oboznámia s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

Čl. 10

(1)Strany postupujú v konaní v súlade so zákonom a v rozsahu pokynov súdu.

(2)Súd dohliada na riadny priebeh konania, určuje lehoty a ukladá potrebné opatrenia.

(3)Súd môže určiť záväzné procesné lehoty pre niektoré procesné úkony.

Čl. 11

(1)Procesné úkony strán sa posudzujú s prihliadnutím na obsah a skutočnú vôľu strán.

(2)Pri posudzovaní obsahu a skutočnej vôle strán sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako procesná strana alebo za procesnú stranu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone.

(3)Kto sa v styku so súdom alebo verejne prihlási k určitej profesijnej odbornosti, má sa za to, že je schopný konať s náležitou znalosťou veci s touto odbornosťou spojenou.

(4)Súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o ďalšie skutočnosti ustanovené zákonom.

Čl. 12

Na prejednanie veci sa spravidla nariaďuje ústne pojednávanie, ak zákon neustanovuje inak.

Čl. 13

(1)Strany konajú v styku so súdom osobne, ak zákon neustanovuje inak. Strany môžu konať aj prostredníctvom zástupcu; napriek zastúpeniu môže súd stranu vyslychnuť, ak je to možné a potrebné.

(2)Zákon ustanoví, kedy je zastúpenie povinné a v ktorých prípadoch je strana povinná byť zastúpená advokátom.

Čl. 14

(1)Pojednávanie prebieha zásadne verejne, ak zákon neustanovuje inak; verejnosť môže byť z konania vylúčená len zo závažných dôvodov ustanovených zákonom.

(2)Vyhlásenie rozsudku je vždy verejné.

Čl. 15

(1)Dôkazy a tvrdenia strán hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

(2)Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

Čl. 16

(1) Súd postupuje a rozhoduje v súlade s platnými právnymi predpismi pri zohľadnení ich vzájomného pomeru a v súlade so základnými princípmi tohto zákona.

(2) Súd nezohľadňuje pri prejednávaní a rozhodovaní veci skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, iba ak odôvodnenosť vykonania dôkazu získaného v rozpore so zákonom je predpokladaná uplatnením čl. 2 tohto zákona.

Čl. 17

Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán a iných osôb.

Čl. 18

Cudzie rozhodnutia vydané v súlade s medzinárodným a európskym právom majú rovnaké účinky a požívajú rovnakú ochranu ako vnútroštátne rozhodnutia.

PRVÁ ČASŤ VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

PRVÁ HLAVA PREDMET ZÁKONA

§ 1

Tento zákon upravuje postup súdu, strán a osôb zúčastnených na konaní pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (civilný proces).

§ 2

Podľa tohto zákona sa postupuje, ak je daná právomoc súdu, pokiaľ Civilný mimosporový poriadok alebo Správny súdny poriadok neustanovuje inak.

DRUHÁ HLAVA PRÁVOMOC SÚDU

§ 3

Súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

§ 4

Iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

Právomoc rozhodcovského súdu

§ 5

(1) Na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patrí, súd skúma, či sa spor nemá podľa rozhodcovskej zmluvy prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní.

(2) Na námietku podanú neskôr súd neprihliada.

§ 6

(1) Ak súd na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom úkone zistí, že spor sa má podľa zmluvy prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní, konanie zastaví.

(2) Ak bolo konanie zastavené a ak bola v tej istej veci podaná žaloba na rozhodcovský súd do 30 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o zastavení konania, zostávajú právne účinky pôvodnej žaloby zachované.

§ 7

(1) Súd na námietku žalovaného neprihliadne a spor prejedná a rozhodne, ak strany vyhlásia, že na rozhodcovskej zmluve netrvali alebo ak uznanie cudzieho rozhodcovského rozhodnutia bolo v Slovenskej republike odopreté. Neprihliadnutie na námietku musí súd odôvodniť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) Podľa odseku 1 súd postupuje aj vtedy, ak zistí, že spor nemôže byť predmetom rozhodcovského konania alebo že rozhodcovský súd sa odmietol sporom zaoberať.

§ 8

(1) Ak sa rozhodcovské konanie začalo skôr ako konanie na súde, súd konanie aj bez návrhu preruší až do doby, kým sa v rozhodcovskom konaní rozhodne o právomoci alebo vo veci samej.

(2) Ak bolo právoplatne rozhodnuté, že spor sa má prejednať a rozhodnúť v rozhodcovskom konaní, súd konanie zastaví.

Skúmanie právomoci

§ 9

Ak spor nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie zastaví.

§ 10

(1) Ak spor patrí do právomoci iného orgánu Slovenskej republiky, súd mu spor postúpi a konanie zastaví. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

(2) Ak orgán, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, predloží spor na

rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

§ 11

(1) Spory o právomoc medzi súdmi a inými orgánmi rozhoduje kompetenčný senát najvyššieho súdu podľa tohto zákona.

2) Kompetenčný senát je zložený zo siedmych sudcov, a to troch sudcov správneho kolégia najvyššieho súdu, troch sudcov občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu a jedného sudcu obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu.

(3) Členov kompetenčného senátu a rovnaký počet náhradníkov z každého kolégia stanoví predseda najvyššieho súdu v rozvrhu práce najvyššieho súdu.

TRETIA HLAVA PRÍSLUŠNOSŤ SÚDU

Prvý diel Vecná príslušnosť súdu

§ 12

Na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd.

Druhý diel Miestna príslušnosť súdu

Všeobecná miestna príslušnosť

§ 13

Na konanie je príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak.

§ 14

(1) Všeobecným súdom fyzickej osoby je súd, v obvode ktorého má trvalý pobyt; ak nemá trvalý pobyt, súd, v obvode ktorého sa zdržuje.

(2) Všeobecným súdom fyzickej osoby podnikateľa je súd, v obvode ktorého má sídlo alebo miesto podnikania. Ak nemá sídlo alebo miesto podnikania, je všeobecným súdom súd podľa odseku 1.

§ 15

(1) Všeobecným súdom právnickej osoby je súd, v obvode ktorého má sídlo.

(2) Všeobecným súdom zahraničnej právnickej osoby je súd, v obvode ktorého má v Slovenskej republike organizačnú zložku.

§ 16

Ak všeobecný súd nie je možné určiť podľa § 13 až § 15, je všeobecným súdom súd, v obvode ktorého mala fyzická osoba alebo právnická osoba v Slovenskej republike posledný trvalý pobyt, sídlo alebo miesto podnikania; ak takého súdu niet, je príslušný súd, v obvode ktorého má majetok.

§ 17

Všeobecným súdom štátu je súd, v obvode ktorého nastala skutočnosť, ktorá zakladá uplatnené právo.

§ 18

Súd, ktorý je príslušný na konanie o určitej žalobe, je príslušný aj na konanie o žalobách s ňou spojených a o vzájomných žalobách, s výnimkou žalôb, pri ktorých je daná osobitná miestna príslušnosť.

Osobitná miestna príslušnosť

§ 19

Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie príslušný aj súd, v obvode ktorého

- a) má žalovaný svoje stále pracovisko;
- b) došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá právo na náhradu škody;
- c) je umiestnená organizačná zložka právnickej osoby, ktorá je žalovaným, ak sa spor týka tejto zložky;
- d) má trvalý pobyt žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o konanie v spotrebiteľskom spore alebo o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní;
- e) má trvalý pobyt žalobca, ak ide o konanie v antidiskriminačných sporoch.

§ 20

Namiesto všeobecného súdu žalovaného je na konanie príslušný výlučne súd,

- a) v obvode ktorého je nehnuteľnosť, ak sa spor týka vecného práva k nej;
- b) v obvode ktorého prebieha konanie o dedičstve, ak ide o spor v súvislosti s konaním o dedičstve;
- c) na ktorom prebieha exekučné konanie, ak ide o spor vyvolaný osobitnou povahou tohto konania;
- d) v obvode ktorého má dlžník sídlo alebo miesto podnikania, a ak nemá sídlo alebo miesto podnikania, súd, v obvode ktorého má trvalý pobyt; inak v obvode ktorého sa zdržuje, ak ide o konkurzné konanie alebo o reštrukturalizačné konanie;
- e) na ktorom prebieha konkurzné alebo reštrukturalizačné konanie, ak ide o spor vyvolaný osobitnou povahou týchto konaní, okrem sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov;
- f) v obvode ktorého sa nachádza miesto rozhodcovského konania, ak ide o konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku a nejde o spotrebiteľské spory.

Tretí diel **Kauzálna príslušnosť súdu**

§ 21

Príslušnosť v zmenkových a šekových sporoch

Na konanie v sporoch týkajúcich sa zmeniek, šekov alebo iných cenných papierov vrátane sporov z vydaných zmenkových (šekových) platobných rozkazov a sporov týkajúcich sa zmenkových protestov sú príslušné

- a) Okresný súd Bratislava V pre obvod Krajského súdu v Bratislave,
- b) Okresný súd Tnava pre obvod Krajského súdu v Tnave,
- c) Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne,
- d) Okresný súd Nitra pre obvod Krajského súdu v Nitre,
- e) Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline,
- f) Okresný súd Banská Bystrica pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici,
- g) Okresný súd Prešov pre obvod Krajského súdu v Prešove,
- h) Okresný súd Košice I pre obvod Krajského súdu v Košiciach.

§ 22

Príslušnosť pre konkurzné a reštrukturalizačné konanie

(1) Na konkurzné a reštrukturalizačné konanie sú príslušné

- a) Okresný súd Bratislava I pre obvod Krajského súdu v Bratislave,
- b) Okresný súd Tnava pre obvod Krajského súdu v Tnave,
- c) Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne,
- d) Okresný súd Nitra pre obvod Krajského súdu v Nitre,
- e) Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline,
- f) Okresný súd Banská Bystrica pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici,
- g) Okresný súd Prešov pre obvod Krajského súdu v Prešove,
- h) Okresný súd Košice I pre obvod Krajského súdu v Košiciach.

(2) Na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa odseku 1 je príslušný

- a) Krajský súd v Bratislave pre obvody súdov uvedených v odseku 1 písm. a), b), c),
- d),
- b) Krajský súd v Banskej Bystrici pre obvody súdov uvedených v odseku 1 písm. e),
- f),
- c) Krajský súd v Košiciach pre obvody súdov uvedených v odseku 1 písm. g), h).

§ 23

Príslušnosť v sporoch z priemyselného vlastníctva

(1) Na konanie v sporoch z priemyselného vlastníctva podľa osobitných predpisov je príslušný Okresný súd Banská Bystrica.

(2) Na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní v sporoch podľa

odseku 1 je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici.

§ 24

Príslušnosť v sporoch z nekalej súde

- (1) Na konanie v sporoch z nekalej súde je príslušný
- Okresný súd Bratislava I pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre;
 - Okresný súd Banská Bystrica pre obvody Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu v Trenčíne;
 - Okresný súd Košice I pre obvody Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove.

(2) Na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní v sporoch podľa odseku 1 je príslušný

- Krajský súd v Bratislave, pre obvody súdov uvedených v odseku 1 písm. a),
- Krajský súd v Banskej Bystrici, pre obvody súdov uvedených v odseku 1 písm. b),
- Krajský súd v Košiciach, pre obvody súdov uvedených v odseku 1 písm. c).

§ 25

Príslušnosť v sporoch z hospodárskej súde

(1) Na konanie v sporoch z hospodárskej súde je príslušný Okresný súd Bratislava II.

(2) Na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní v sporoch podľa odseku 1 je príslušný Krajský súd v Bratislave.

§ 26

Príslušnosť v sporoch z burzových obchodov

(1) Na konanie v sporoch z burzových obchodov a ich sprostredkovania je príslušný Okresný súd Bratislava V.

(2) Na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní v sporoch podľa odseku 1 je príslušný Krajský súd v Bratislave.

§ 27

Príslušnosť v sporoch z abstraktnej kontroly neprijateľných podmienok

(1) Na konanie v sporoch z abstraktnej kontroly neprijateľných podmienok je príslušný

- Krajský súd Bratislava pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre;
- Krajský súd Banská Bystrica pre obvody Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu v Trenčíne;

c) Krajský súd Košice pre obvody Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove.

(2) Na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní v sporoch podľa odseku 1 je príslušný najvyšší súd.

Štvrtý diel Funkčná príslušnosť

§ 28

O odvolaní rozhoduje krajský súd.

§ 29

O dovolaní rozhoduje najvyšší súd.

Piaty diel Spoločné ustanovenia o príslušnosti súdu

§ 30

(1) Konanie sa uskutočňuje na príslušnom súde.

(2) Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania a trvá až do jeho skončenia.

§ 31

Ak je miestne príslušných niekoľko súdov, môže sa konať na ktoromkoľvek z nich.

§ 32

Ak ide o spor, ktorý patrí do právomoci súdov Slovenskej republiky, ale podmienky miestnej príslušnosti chýbajú alebo ich nemožno zistiť, najvyšší súd určí, ktorý súd spor prejedná a rozhodne.

§ 33

Prikázanie sporu inému súdu

(1) Ak nemôže príslušný okresný súd alebo krajský súd o spore konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení, musí byť spor prikázaný inému súdu tej istej inštancie.

(2) Na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

(3) O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

Skúmanie príslušnosti

§ 34

Súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania.

§ 35

Ak nejde o prípad podľa § 34, súd skúma miestnu príslušnosť iba na námietku žalovaného uplatnenú najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patrí; výlučnú miestnu príslušnosť skúma aj bez námietky na začiatku konania.

§ 36

Ak je námietka miestnej nepríslušnosti nedôvodná alebo ak nie je uplatnená včas, súd na ňu neprihliadne a spor prejedná a rozhodne. Neprihliadnutie na námietku súd odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

§ 37

(1) Ak súd postupom podľa § 34 a § 35 zistí, že nie je príslušný, neodkladne postúpi spor príslušnému súdu bez rozhodnutia a upovedomí o tom žalobcu. Žalovaného upovedomí len vtedy, ak mu už bola žaloba doručená.

(2) Ak súd, ktorému bol spor postúpený, s jeho postúpením nesúhlasí, neodkladne predloží žalobu bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu. Jeho rozhodnutím sú sudy nižšieho stupňa viazané.

(3) Právne účinky spojené s podaním žaloby alebo iného podania zostávajú zachované.

ŠTVRTÁ HLAVA ZLOŽENIE SÚDU A VYLÚČENIE SUDCOV

Prvý diel Zloženie súdu

§ 38

(1) Na okresnom súde koná a rozhoduje sudca.

(2) Na krajskom súde koná a rozhoduje senát.

(3) Na najvyššom súde koná a rozhoduje senát.

§ 39

V osobitných prípadoch vykonáva úkony aj predseda súdu.

§ 40

V rozsahu ustanovenom osobitným zákonom¹⁾ vykonáva úkony súdny úradník.

Senát

§ 41

(1) Senát sa skladá z predsedu senátu a dvoch sudcov.

(2) Predseda senátu riadi a organizuje činnosť senátu.

§ 42

(1) Senát rozhoduje po neverejnej porade, na ktorej môže byť prítomný zapisovateľ; iné osoby nesmú byť na porade prítomné.

(2) Na rozhodnutie je potrebná väčšina hlasov, pričom hlasovať sú povinní všetci členovia senátu. Členovia senátu hlasujú pred predsedom senátu. Mladší členovia senátu hlasujú pred staršími členmi senátu. Predseda senátu hlasuje posledný.

§ 43

Veľký senát

(1) Ak senát najvyššieho súdu pri svojom rozhodovaní dospeje k právnemu názoru, ktorý je odlišný od právneho názoru, ktorý už bol vyjadrený v rozhodnutí najvyššieho súdu, postúpi vec na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu. V uznesení o postúpení veci odôvodní svoj odlišný právny názor.

(2) Veľký senát sa skladá z predsedu senátu a šiestich sudcov. Predsedom veľkého senátu je predseda príslušného kolégia najvyššieho súdu. Členmi veľkého senátu sú sudcovia senátu najvyššieho súdu, ktorý vec postúpil veľkému senátu podľa odseku 1 a traja sudcovia tohto kolégia určení rozvrhom práce.

(3) Veľký senát si pred rozhodnutím vo veci môže vyžiadať stanovisko generálneho prokurátora.

Druhý diel **Vylúčenie sudcov a iných osôb**

§ 44

(1) Sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezáujatosti.

¹⁾ Zákon č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch.

(2)Vylúčený je i sudca, ktorý prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštancie.

(3)Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

Vylúčenie sudcu

§ 45

(1)Ak sudca, ktorý má spor prejednať a rozhodnúť, zistí skutočnosti, pre ktoré je vylúčený, oznámi ich neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Predseda súdu oznamuje svoje vylúčenie podpredsedovi súdu.

(2)O vylúčení sudcu rozhoduje bez zbytočného odkladu predseda súdu. O vylúčení predsedu súdu rozhoduje podpredseda súdu.

(3)Ak je sudca vylúčený, pridelí predseda súdu spor inému sudcovi podľa osobitného zákona.²⁾ Ak je vylúčený celý senát, pridelí spor inému senátu. Ak nie je možné zabezpečiť pridelenie podľa osobitného zákona, predloží predseda súdu vec na rozhodnutie podľa § 33 ods.3.

(4)Na opakované oznámenia tých istých skutočností sa neprihliada.

§ 46

Ak možno z rovnakého dôvodu predpokladať zaujatosť aj ďalších sudcov toho istého súdu, vyžiada si predseda súdu pred rozhodnutím podľa § 45 ods. 2 aj vyjadrenia týchto sudcov. Ak rozhodne o vylúčení sudcu, ktorý má spor prejednať a rozhodnúť, predseda súdu zároveň rozhodne o vylúčení ostatných sudcov.

Podanie námietky zaujatosti stranou

§ 47

(1)Strana má právo z dôvodov uvedených v § 44 ods. 1 uplatniť námietku zaujatosti.

(2)V námietke zaujatosti musí byť okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 119 uvedené, proti komu smeruje, dôvod, pre ktorý má byť sudca vylúčený, kedy sa strana podávajúca námietku o dôvode vylúčenia dozvedela a dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia. Na podanie, ktoré nespĺňa náležitosti námietky zaujatosti, súd neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Ustanovenie o odstraňovaní väd sa nepoužije.

§ 48

(1)Strana musí uplatniť námietku zaujatosti najneskôr do siedmich dní, odkedy sa

²⁾ Zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

dozvedela o dôvode, pre ktorý je sudca vylúčený. Na neskôr podanú námietku zaujatosti súd neprihliadne; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

(2)Na opakované námietky zaujatosti podané z toho istého dôvodu súd neprihliada, ak už o nich rozhodol nadriadený súd; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

(3)Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá.

Konanie o námietke zaujatosti

§ 49

(1)Súd predloží vec s vyjadrením namietaného sudcu nadriadenému súdu do siedmich dní od podania námietky zaujatosti.

(2)O tom, či je sudca vylúčený, rozhodne nadriadený súd do siedmich dní.

§ 50

Ak strana namieta zaujatosť aj ďalších sudcov toho istého súdu, k námietke zaujatosti sa vyjadria títo sudcovia iba v prípade, ak o to požiada nadriadený súd rozhodujúci o námietke zaujatosti. Nadriadený súd rozhoduje o vylúčení ďalších sudcov iba v tom prípade, ak zároveň rozhodne o vylúčení toho sudcu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť.

§ 51

Lehoty podľa § 49 sa neuplatnia, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej.

§ 52

Uplatnenie námietky zaujatosti nebráni súdu prejednať vec alebo vykonať iné procesné úkony. Pred rozhodnutím o námietke zaujatosti súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej alebo rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

§ 53

Ak nadriadený súd šikanóznej alebo zjavne bezdôvodnej námietke zaujatosti nevyhoví, môže uložiť strane poriadkovú pokutu do výšky 500 eur.

§ 54

Vylúčenie iných osôb

O vylúčení súdneho úradníka, znalca, prekladateľa alebo tlmočníka, platia primerane ustanovenia o vylúčení sudcov. O vylúčení týchto osôb rozhoduje sudca, ktorý v spore koná.

PIATA HLAVA
STRANY SPORU A ZASTÚPENIE

Prvý diel
Strany sporu

§ 55

Stranami sporu sú žalobca a žalovaný.

§ 56

Procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

§ 57

Ak strana nemá procesnú subjektivitu v čase začatia konania a tento nedostatok nie je do rozhodnutia súdu zhojený, súd konanie zastaví.

§ 58

(1) Ak strana zomrie skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť alebo či v ňom môže pokračovať.

(2) V konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Uznesením rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide; a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

(3) Ak to povaha sporu pripúšťa, môže sa v konaní pokračovať aj pred skončením konania o dedičstve.

§ 59

Ak právnická osoba, ktorá bola stranou, zanikne skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd uznesením rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

§ 60

(1) Nástupca podľa § 58 a § 59 prijíma stav konania ku dňu zániku procesnej subjektivity svojho predchodcu.

(2) Procesné lehoty sa zánikom procesnej subjektivity prerušujú.

(3) Nástupcovi podľa odseku 1 začne plynúť nová lehota doručením uznesenia podľa § 58 alebo § 59.

§ 61

Ak strata procesnej subjektivity nastane až po vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, postupuje súd podľa § 58 a § 59; vyhláseným rozhodnutím však zostáva viazaný.

§ 62

Každý môže pred súdom samostatne konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony.

§ 63

(1) V rozsahu, v akom nemá fyzická osoba spôsobilosť samostatne konať pred súdom, koná za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník.

(2) Procesný opatrovník je osoba ustanovená z dôvodov uvedených v tomto zákone súdom, ktorý prejednáva a rozhoduje spor.

§ 64

Súd ustanoví procesného opatrovníka fyzickej osobe, ktorá nemôže samostatne konať a nemá zákonného zástupcu. Rovnako postupuje, ak zákonný zástupca nemôže za fyzickú osobu konať alebo ak je nečinný.

§ 65

(1) Uznesenie o ustanovení procesného opatrovníka súd doručí procesnému opatrovníkovi a s prihliadnutím na povahu veci i stranám.

(2) Uznesenie podľa odseku 1 súd zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bol procesný opatrovník ustanovený.

§ 66

Za procesného opatrovníka súd ustanoví príbuzného alebo inú osobu z blízkeho prostredia, ktorá je spôsobilá na právne úkony v plnom rozsahu, u ktorej je predpoklad, že bude konať v súlade so záujmami strany a s ustanovením súhlasí. Ak takejto osoby niet, súd za procesného opatrovníka ustanoví obec, v ktorej mala strana posledný trvalý pobyt. V prípade nebezpečenstva z omeškania súd môže ustanoviť za procesného opatrovníka súdneho úradníka.

§ 67

Na konanie právnickej osoby pred súdom sa primerane použijú ustanovenia hmotného práva o konaní za právnickú osobu.

§ 68

Na konanie štátu pred súdom sa primerane použijú ustanovenia hmotného práva o konaní za štát.

Druhý diel Procesné spoločenstvo

§ 69

(1) Na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

(2) Ak na jednej strane vystupuje viac ako desať subjektov, môže súd uznesením rozhodnúť, že za spoločenstvo bude konať len jeden subjekt. Ostatných uznesením poučí, že im nebude doručovať ďalšie rozhodnutia a predvolania na pojednávanie okrem návrhu na začatie konania a zmenu žaloby, ak do 15 dní od doručenia uznesenia neoznámia, že s takýmto postupom nesúhlasia.

§ 70

Samostatné spoločenstvo

Ak ide o samostatné práva a povinnosti, koná každý sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku samostatne.

§ 71

Nerozlučné spoločenstvo

(1) Ak ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný, platí úkon jedného z nich i pre ostatných.

(2) Na zmenu žaloby, na jej späťvzatie, na uznanie alebo vzdanie sa nároku a na uzavretie zmluvy je potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane.

(3) Ak si úkony iné ako uvedené v odseku 2 odporujú, posúdi ich súd so zreteľom na povahu a okolnosti sporu tak, aby to bolo v súlade s rozumným usporiadaním vzťahov.

§ 72

Nútené spoločenstvo

(1) Nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, kde právna úprava vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

(2) Súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

Tretí diel

Pristúpenie a zmena subjektov

§ 73

Pristúpenie

Na návrh žalobcu môže súd uznesením pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší subjekt. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane žalobcu.

§ 74

Zmena

(1) Ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou sa spája prevod alebo prechod práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže žalobca navrhnúť, aby do konania na jeho miesto alebo na miesto žalovaného vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené alebo na koho prešli.

(2) Súd uznesením vyhovie návrhu podľa odseku 1, ak sa preukáže, že po začatí konania došlo k prevodu alebo prechodu práva alebo povinnosti a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. Právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované.

(3) Ten, kto vstupuje do konania, prijíma stav konania ku dňu jeho vstupu.

Štvrtý diel

Intervencia

§ 75

Intervenient je ten, kto sa zúčastňuje konania popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania.

§ 76

Vstup intervenienta do konania

(1) Do konania vstúpi intervenient písomným podaním, a to buď z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 80.

(2) Vstup intervenienta je prípustný počas celého konania.

(3) V podaní, ktorým vstupuje do konania, musí intervenient okrem všeobecných náležitostí podania uviesť tvrdenia, ktoré odôvodňujú jeho právny záujem na výsledku konania.

§ 77

Rozhodnutie o prípustnosti intervencie

(1) Na návrh súd rozhodne, či je vstup intervenienta prípustný.

(2) Vstup intervenienta do konania oznámi súd stranám.

§ 78

Ak zo zákona vyplýva, že rozsudok je pre intervenienta záväzný, tvoria intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, nerozlučné spoločenstvo.

§ 79

Ak intervenient spolu so stranou, na ktorej vystupuje, netvoria nerozlučné spoločenstvo, vyžadujú prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany podľa štvrtého dielu, ôsmej hlavy, prvej časti tohto zákona uplatnené intervenientom súhlas tejto strany; inak na ne súd neprihliada.

§ 80

Oznámenie o spore

(1) Strana sporu môže osobe, ktorá má právny záujem na výsledku sporu, oznámiť, že sa vedie spor a vyzvať ju, aby ako intervenient vstúpila do konania.

(2) Prílohou oznámenia o spore je žaloba.

(3) V oznámení sa uvedie, aké nároky čo do dôvodu strana voči tejto osobe uplatní v prípade, že bude v spore neúspešná.

§ 81

Účinky oznámenia o spore

(1) Účinky oznámenia o spore sa vzťahujú na spor medzi stranou, ktorá oznámila spor a osobou, ktorej bol spor oznámený.

(2) Ak osoba, ktorej bol spor oznámený, do konania ako intervenient nevstúpi, nemôže strane namietat', že právoplatne skončený spor bol nesprávne rozhodnutý.

(3) Po právoplatnom skončení sporu môže osoba, ktorej bol spor oznámený, namietat' strane, na ktorej by vystupovala, nesprávne vedenie sporu iba vtedy, ak

a) spor bol osobe oznámený v čase, kedy už nebolo možné účinne uplatniť prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany alebo opravné prostriedky,

b) strana úmyselne alebo z dôvodu hrubej nedbanlivosti neuplatnila prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré osobe neboli známe.

§ 82

(1) Intervenient nemôže strane, na ktorej vystupoval, namietat', že právoplatne skončený spor bol nesprávne rozhodnutý.

(2) Po právoplatnom skončení sporu môže intervenient strane, na ktorej vystupoval, namietat' nesprávne vedenie sporu iba vtedy, ak

a) intervenient nemohol prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany alebo opravné prostriedky účinne uplatniť z dôvodu, že súhlas strany bol odopretý,

b) intervenient nemohol prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany alebo opravné prostriedky účinne uplatniť v čase, kedy do konania vstúpil a do konania nemohol bez vlastnej viny vstúpiť skôr,

c) strana úmyselne alebo z dôvodu hrubej nedbanlivosti neuplatnila prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré intervenientovi neboli známe.

Piaty diel Zastúpenie na základe plnomocenstva

§ 83

Všeobecné ustanovenia

(1) Strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

(2) Zástupcom je najmä advokát; v tomto prípade je vylúčené zastúpenie podľa odseku 3. Advokátom je fyzická osoba alebo právnická osoba zapísaná v zozname vedenom Slovenskou advokátskou komorou.

(3) Zástupcom môže byť aj fyzická osoba a v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti, aj právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa, Slovenské národné stredisko pre ľudské práva alebo odborová organizácia. Strana môže mať len jedného takto zvoleného zástupcu. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť.

§ 84

Všeobecný zástupca

(1) Strana sa môže dať zastupovať ktoroukoľvek fyzickou osobou spôsobilou samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu.

(2) Súd uznesením, ktoré doručí zastúpenej strane, rozhodne, že zastúpenie nepripúšťa, ak táto osoba zrejme nie je spôsobilá na riadne zastupovanie alebo ak ako zástupca vystupuje vo viacerých konaniach.

(3) V sporoch z ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, v sporoch z ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch alebo v sporoch z právnych vzťahov zo zmenky, šeku alebo iného cenného papiera, sa zastúpenie podľa odseku 1 nepripúšťa. To neplatí, ak zástupca strany podľa odseku 1 má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a strana je jeho blízkou osobou.

§ 85

Zastúpenie advokátom

(1) Strana musí byť zastúpená advokátom v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom a reštrukturalizáciou, v sporoch z ochrany hospodárskej súťaže, v sporoch z porušenia alebo ohrozenia práva na obchodné tajomstvo, v konaní s cudzím prvkom, v sporoch súvisiacich s ochranou práva duševného vlastníctva a v sporoch vyvolaných alebo súvisiacich s konaním podľa Exekučného poriadku.

(2) Ak si strana nezvolí advokáta ani v primeranej lehote určenej súdom, na jej procesné úkony sa neprihliada.

(3) Advokát je oprávnený dať sa v konaní zastupovať iným advokátom.

(4) Advokát je oprávnený poveriť na výkon jednotlivých úkonov advokátskeho koncipienta, ktorého zamestnáva.

§ 86

Rozsah zastúpenia na základe plnomocenstva

(1) Zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomne plnomocenstvo buď pre celé konanie alebo len pre určité úkony.

(2) Plnomocenstvo udelené pre celé konanie a plnomocenstvo udelené advokátovi nemožno obmedziť. Zástupca, ktorému bolo takéto plnomocenstvo udelené, je oprávnený na všetky procesné úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana.

(3) Odvolanie plnomocenstva stranou alebo výpoveď plnomocenstva zástupcom sú voči súdu účinné dňom, kedy ich strana alebo zástupca súdu oznámili.

(4) Iným subjektom súd oznamuje skutočnosti podľa odseku 3 bezodkladne; účinky nastávajú dňom oznámenia.

ŠIESTA HLAVA INÉ SUBJEKTY KONANIA

§ 87

Prokurátor

(1) Prokurátor môže podať žalobu, ak
a) ide o uplatnenie nároku štátu podľa osobitného zákona³ na vydanie bezdôvodného obohatenia,

b) to ustanovuje osobitný zákon.

(2) Prokurátor môže vstúpiť do začatého konania

³ § 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník.

- a) v sporoch, v ktorých ako jedna zo strán vystupuje štát, štátny podnik, právnická osoba s majetkovou účasťou štátu, obec alebo vyšší územný celok,
- b) v spotrebiteľských sporoch alebo
- c) v sporoch o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

(3) Prokurátor je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu.

§ 88

Európska komisia a Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(1) Osobitné oprávnenie Európskej komisie (ďalej len „Komisia“) a Protimonopolného úradu Slovenskej republiky (ďalej len „protimonopolný úrad“) vyjadriť sa v súdnom konaní sa spravuje osobitným predpisom;⁴⁾ splnenie stanovených podmienok vyhodnotí súd. Práva a povinnosti súdu podľa osobitného predpisu⁵⁾ tým nie sú dotknuté.

(2) Predtým, ako súd Komisii a protimonopolnému úradu odovzdá alebo zabezpečí odovzdanie dokumentov potrebných na posúdenie veci, je povinný umožniť stranám vyjadriť sa k tomu v súdnom určenej primeranej lehote a vyjadriť námietky voči odovzdaniu dokumentov Komisii alebo protimonopolnému úradu. Súd pri vyhodnocovaní splnenia podmienok podľa odseku 1 na tieto námietky prihliadne, nie je však nimi viazaný.

(3) Písomné vyjadrenie Komisie a protimonopolného úradu musí mať všeobecné náležitosti podania.

(4) Súd je povinný umožniť stranám vyjadriť sa v súdnom určenej primeranej lehote k vyjadreniu Komisie alebo k vyjadreniu protimonopolného úradu.

§ 89

Osobitné subjekty

(1) Na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu uznesením do konania pribrať právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

(2) Ak úkony právnickej osoby podľa odseku 1 odporujú úkonom strany, na ktorej vystupuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností tak, aby to zodpovedalo rozumnému usporiadaniu vzťahov.

⁴ Čl. 15 nariadenia Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82.

⁵ Čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

SIEDMA HLAVA
PROCESNÉ ÚKONY SÚDU A LEHOTY

Prvý diel
Procesné úkony súdu

§ 90

Súdne spisy a súdne registre

- (1) Podania, ktorými sa začína konanie, sa zapisujú do súdnych registrov.
- (2) Všetky písomnosti, ktoré sa vzťahujú na to isté konanie, tvoria súdny spis.
- (3) Podrobnosti o vedení súdneho spisu a súdnych registrov ustanovuje všeobecne záväzný právny predpis.

§ 91

Nahliadanie do súdneho spisu

- (1) Strany a ich zástupcovia majú právo nahliadať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a kópie alebo požiadať súd o vyhotovenie kópií za úhradu vecných nákladov. To neplatí, ak ide o písomnosti obsahujúce utajované skutočnosti alebo chránené údaje podľa osobitných predpisov.
- (2) Inej osobe než strane môže súd povoliť nahliadnuť do spisu a robiť si z neho výpisy a odpisy, ak sú pre to vážne dôvody a práva strany tým nemôžu byť dotknuté.

§ 92

Záznam z procesných úkonov

- (1) O úkonoch, pri ktorých súd koná so stranou alebo vykonáva dokazovanie, sa vyhotovuje záznam technickými zariadeniami určenými na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý sa po skončení pojednávania pripojí k súdному spisu alebo sa v súdnom spise urobí poznámka, kde je nosič dát uložený.
- (2) Ak strana požiada súd o kópiu záznamu, súd ju vydá bezodkladne. Podrobnosti upraví všeobecne záväzný právny predpis.

§ 93

Zápisnica o procesných úkonoch

- (1) Ak nie je vyhotovenie záznamu podľa § 92 možné, spisuje sa o úkonoch zápisnica. V zápisnici sa najmä označí prejednávaná vec, uvedú sa prítomní, opíše sa priebeh úkonu a uvedie sa podstatný obsah prednesov a výroky rozhodnutia.
- (2) Ak strana požiada súd o kópiu zápisnice, súd ju vydá bezodkladne. Podrobnosti

upraví všeobecne záväzný právny predpis.

§ 94

Predvolanie

(1) Súd dbá, aby strany a ostatné predvolávané osoby boli úkonmi súdu čo najmenej zatťažované, najmä dbá, aby boli predvolávané na čas, keď pravdepodobne dôjde k ich účasti na úkone.

(2) Predvolanie na jednotlivé úkony súdu sa robí spravidla písomne, prípadne inými vhodnými prostriedkami; ak bola osoba predvolaná inak ako písomne, vykoná sa o tom záznam v súdnom spise.

(3) V písomnom predvolaní sa označí vec, miesto, čas a predmet úkonu, ďalej sa uvedie, v akom procesnom postavení sa má osoba úkonu zúčastniť a ktoré písomnosti alebo veci má priniesť.

§ 95

Predvedenie

(1) V prípade, že sa predvolaný bez ospravedlnenia neustanoví na výsluch alebo k znalcovi, môže ho súd dať predviesť, ak ho o možnosti predvedenia poučil. O predvedení rozhodne súd uznesením, ktoré sa doručuje pri predvedení.

(2) O predvedenie požiada súd príslušný útvar Policajného zboru Slovenskej republiky (ďalej len „útvar policajného zboru“); ak ide o maloletého, požiada súd tento orgán o predvedenie len vtedy, ak nemožno predvedenie zabezpečiť inak. O predvedenie profesionálneho vojaka a príslušníka ozbrojeného zboru požiada súd jeho nadriadeného.

(3) Trovy predvedenia uhrádza predvádzaný.

Poriadkové opatrenia

§ 96

(1) Súd môže uznesením uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že

- a) v súdom určenej lehote nevykoná úkon, na ktorý bol povinný,
- b) nesplní súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami,
- c) sa neustanoví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami,
- d) neuposlúchne príkaz súdu,
- e) ruší poriadok alebo dôstojný priebeh pojednávania,
- f) urobí hrubo urážlivé podanie.

(2) Výšku poriadkovej pokuty určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti; poriadkovú pokutu možno uložiť až do výšky 500 eur.

(3) Súd môže pri opakovanom porušení povinnosti uznesením uložiť poriadkovú pokutu až do výšky 1 000 eur.

(4) Poriadkové pokuty pripadajú štátu.

§ 97

(1) Súd môže vykázať z miesta úkonu toho, kto hrubo ruší poriadok alebo dôstojný priebeh pojednávania.

(2) Ak je vykázaná strana, môže úkon prebiehať aj bez jej prítomnosti.

§ 98

Dožiadanie

(1) Úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktorý v jeho obvode nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Dožiadanie sa vykoná prípisom, v ktorom sa uvedú údaje zo súdneho spisu, ktorých znalosť je potrebná na riadne vykonanie úkonu. Dožiadaný súd podľa povahy veci a podľa toho, čo pri vykonávaní úkonu vyšlo najavo, vykoná aj ďalšie nevyhnutné úkony v dožiadaní neuvedené.

(2) Ak dožiadaný súd nemôže vykonať úkon a je to vhodné, postúpi dožiadanie inému súdu; inak dožiadanie vráti. Postúpenie oznámi dožadujúcemu súdu.

(3) O vykonaní dožiadaného úkonu sa vyhotovuje správa o vybavení dožiadania, v ktorej sa oznámi výsledok dožiadania a trovy, ktoré vznikli v súvislosti s dožiadaním. Podrobnosti ustanoví všeobecne záväzný právny predpis.

Druhý diel Doručovanie

§ 99

(1) Súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného zákona.⁶⁾

(2) Ak nie je možné doručiť písomnosť podľa odseku 1, a ak nejde o doručenie písomnosti do vlastných rúk, súd na žiadosť strany doručí písomnosť na elektronickú adresu.

(3) Ak nie je možné doručiť písomnosť podľa odsekov 1 a 2, súd doručuje prostredníctvom doručujúceho orgánu.

⁶⁾ Zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente)

§ 100

Adresa na doručovanie

(1) Ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného zákona⁶⁾ a ak adresát neuviedol inú adresu pre doručovanie, doručuje súd písomnosti

a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky; alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca,

b) fyzickej osobe podnikateľovi na adresu miesta podnikania alebo sídla zapísanú v živnostenskom registri alebo inom verejnom registri,

c) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

(2) Strana si môže zvoliť zástupcu pre doručovanie.

§ 101

Doručujúce orgány

(1) Doručujúcim orgánom je

a) poštový podnik,

b) útvar policajného zboru,

c) súdny doručovateľ,

d) súdny exekútor.

(2) Doručujúcim orgánom v osobitných prípadoch je

a) Zbor väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky, ak ide o doručovanie fyzickým osobám vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo väzbe,

b) zariadenie pre výkon ústavnej starostlivosti alebo ochrannej výchovy, ak ide o doručovanie fyzickým osobám umiestneným v týchto zariadeniach,

c) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak ide o doručovanie príslušníkom Policajného zboru Slovenskej republiky a písomnosť nie je možné doručiť inak,

d) Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky, ak ide o doručovanie fyzickým osobám požívajúcim diplomatické výsady a imunity, alebo osobám, ktoré sú v byte toho, kto požíva diplomatické výsady a imunity, alebo osobám, ktorým má byť písomnosť doručená v budove alebo v miestnosti chránenej diplomatickou imunitou.

Prijímanie doručovaných písomností

§ 102

(1) Ak má strana zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Písomnosť sa doručuje aj strane, ak strana má osobne v konaní niečo vykonať, alebo ak o tom súd rozhodne s ohľadom na povahu veci. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku ako aj procesné poučenia vydané súdom sa doručujú iba zástupcovi.

(2) Ak má strana viacerých advokátov, doručí sa písomnosť tomu z nich, ktorého určí strana na doručovanie písomností. Ak strana výslovne neurčí žiadneho z advokátov, doručuje

sa ktorémukoľvek z nich.

§ 103

(1) Za adresáta je oprávnená písomnosť prijať osoba, ktorá na to bola adresátom písomne splnomocnená alebo poverená.

(2) Písomnosť určenú advokátovi, notárovi, súdnemu exekútorovi a patentovému zástupcovi môže prijať aj osoba, ktorá je v pracovnom pomere alebo inom pracovnoprávnom vzťahu k adresátovi.

§ 104

Doručovanie písomností do vlastných rúk

(1) Do vlastných rúk sa doručuje tak, že adresát potvrdí prijatie písomnosti na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“); údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Doručenie je verejnou listinou.

(2) Do vlastných rúk sa doručujú písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a písomnosti, pri ktorých to nariadi súd.

(3) Ak nie je možné doručiť písomnosť na adresu podľa § 100, písomnosť sa považuje po troch dňoch od vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

§ 105

Doručovanie iných písomností

Ak nie je možné doručiť písomnosť, ktorá sa nedoručuje do vlastných rúk, na adresu podľa § 100, považuje sa za doručenú dňom, keď bola súdu vrátená.

§ 106

Odopretie prijatia písomnosti

(1) Ak adresát alebo príjemca písomnosti bezdôvodne odoprie prijať doručovanú písomnosť, považuje sa písomnosť za doručenú dňom, keď prijatie písomnosti bolo odopreté; o tom musí byť adresát alebo príjemca písomnosti poučený.

(2) Ak odmietne adresát alebo príjemca písomnosti preukázať svoju totožnosť alebo poskytnúť inú súčinnosť nevyhnutnú k riadnemu doručeniu, považuje sa písomnosť za doručenú dňom, keď preukázanie totožnosti alebo poskytnutie súčinnosti bolo odmietnuté; o tom musí byť adresát alebo príjemca písomnosti poučený.

(3) Poučenie podľa odsekov 1 a 2 sa poskytne ústne alebo písomne pri doručovaní.

§ 107

Ak bola písomnosť doručená podľa § 104 ods. 3 a § 105 , a jej doručením začala plynúť lehota, ktorú adresát zmeškal, pretože sa o písomnosti nedozvedel, súd zmeškanie lehoty odpustí, len ak sa z ospravedlniteľného dôvodu adresát na adrese podľa § 100 nezdržoval a v tejto súvislosti neporušil žiadnu právnu povinnosť.

§ 108

Doručovanie vyhláškou

Ak tento zákon alebo osobitný predpis ustanovuje súdu povinnosť zverejniť údaje vyhláškou, táto povinnosť je splnená ich uverejnením v Obchodnom vestníku, ak podľa osobitného predpisu nepostačuje zverejnenie údajov na úradnej tabuli súdu alebo na webovom sídle súdu; tým nie je dotknutá povinnosť uverejnenia údajov v dennej tlači.

Tretí diel

Lehoty

§ 109

Lehota je súdom alebo zákonom ustanovený časový úsek na vykonanie procesného úkonu.

§ 110

(1) Ak tento zákon neustanovuje lehotu na vykonanie úkonu, môže ju určiť súd.

(2) Lehotu určenú súdom môže súd primerane predĺžiť.

§ 111

Neplynie lehoty

Lehota neplynie tomu, kto stratil procesnú subjektivitu alebo spôsobilosť samostatne pred súdom konať.

§ 112

Ak do konania vstúpi zákonný zástupca alebo procesný opatrovník počas plynutia lehoty na vykonanie procesného úkonu, lehota na jeho vykonanie začína plynúť odo dňa, keď do konania vstúpi.

§ 113

Počítanie lehôt

(1) Lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

(2)Do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

(3)Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

(4)Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj v prípade, že podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovnej doby.

§ 114

Odpustenie zmeškania lehoty

Súd odpustí zmeškanie lehoty, ak ju strana, zástupca alebo procesný opatrovník zmeškal z ospravedliteľného dôvodu a bol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patrí. Návrh treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

ÔSMA HLAVA ÚKONY STRÁN

Prvý diel **Podanie**

§ 115

(1)Podanie je procesný úkon určený súdu.

(2)Podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a zabezpečovacieho opatrenia.

§ 116

(1)Každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu, s prihliadnutím na skutočnú vôľu strany.

(2)Hmotnoprávny úkon strany je voči súdu účinný okamihom doručenia a voči ostatným subjektom od okamihu, keď sa o ňom v konaní dozvedeli.

§ 117

Forma podania

(1)Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, alebo inými elektronickými prostriedkami.

(2) Podanie vo veci samej urobené inými elektronickými prostriedkami treba doplniť v listinnej podobe alebo elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Ak takto doplnené podanie nebolo doručené súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na doplnenie podania nevyzýva.

(3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

§ 118

Osobitné ustanovenie o hromadnom podaní

(1) Hromadné podanie tvorí najmenej desať podaní doručených tomu istému súdu tým istým subjektom v jeden deň.

(2) Ak sú hromadné podania adresované viacerým súdom doručené jednému súdu, súd zapíše do svojich súdnych registrov len veci, ktoré sú mu adresované. Ostatné podania odošle označeným súdom bez zápisu do svojich súdnych registrov; právne účinky spojené s podaním zostávajú zachované. Ak je hromadné podanie urobené elektronickými prostriedkami, súd podania podľa prvej vety odošle elektronickými prostriedkami.

(3) Podania, ktoré tvoria hromadné podanie a sú podľa svojho obsahu žalobami, zapisuje súd do súdnych registrov priebežne tak, aby bola zachovaná plynulosť zapisovania ostatných podaní.

(4) Ak sú súdu doručené podania podľa odseku 2, ktoré boli už skôr zapísané a o ktorých sa doposiaľ právoplatne nerozhodlo, tieto sa ďalej nezapisujú a považujú sa za rovnopisy už pridelených podaní.

§ 119

Náležitosti podania

Pokiaľ zákon pre podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, postačí, ak je z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje. Pokiaľ ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je i uvedenie spisovej značky tohto konania.

§ 120

(1) Ak nejde o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia a z podania nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, vyzve súd na doplnenie alebo opravu tohto podania.

(2) Na doplnenie alebo opravu podania súd určí lehotu, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

(3) Ak sa v tejto lehote podanie nedoplní alebo neopraví, prípadne sa doplní alebo

opraví tak, že z neho nie je zrejmé, čoho sa podanie týka a čo sa ním sleduje, na takéto podanie súd neprihliada.

§ 121

(1) Ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote podľa § 120.

(2) V uznesení podľa odseku 1 súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho doplniť alebo opraviť a poučí o možnosti odmietnuť podanie.

(3) Ak sa v súdom určenej lehote podanie nedoplní alebo neopraví, súd podanie odmietne uznesením; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

(4) Ak sa podanie opraví alebo doplní v celom rozsahu v súlade s výzvou podľa odseku 1 najneskôr do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu o odmietnutí podania, o odvolaní proti tomuto uzneseniu môže rozhodnúť súd, ktorý ho vydal.

§ 122

Súd predvolá na výsluch toho, kto podanie urobil, ak má za to, že tým možno dosiahnuť odstránenie väd podania. Pri výsluchu súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a poučí, ako podanie opraviť alebo doplniť.

Druhý diel **Žaloba**

§ 123

Žaloba je procesný úkon, ktorým sa uplatňuje právo na súdnu ochranu porušeného alebo ohrozeného subjektívneho práva.

Náležitosti žaloby

§ 124

(1) Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie strán, opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

(2) Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

(3) Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

§ 125

(1) Fyzická osoba sa v žalobe označuje menom, priezviskom, trvalým pobytom, prípadne dátumom narodenia či iným identifikačným údajom.

(2)Fyzická osoba podnikateľ sa v žalobe označuje obchodným menom, sídlom alebo miestom podnikania a identifikačným číslom, ak je pridelené.

(3)Právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, sídlom a identifikačným číslom, ak je pridelené.

§ 126

Zahraničná právnická osoba alebo zahraničná fyzická osoba podnikateľ sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, sídlom alebo miestom podnikania, prípadne iným identifikačným údajom. K návrhu musí byť pripojený výpis z verejného registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná.

§ 127

Štát sa v žalobe označuje uvedením štátneho orgánu alebo právnickej osoby, ktorá za štát koná.

§ 128

Ak je to možné, žalobca uvedie svoje telefónne číslo, elektronickú adresu, prípadne telefónne číslo a elektronickú adresu svojho zástupcu. Rovnako uvedie telefónne číslo a elektronickú adresu žalovaného, ak sú mu známe.

§ 129

Obsah žaloby

Žalobou možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä

- a) o splnení povinnosti,
- b) o nároku na vyporiadanie práv a povinností strán, kde určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z právneho predpisu,
- c) o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu,
- d) o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

§ 130

Zjavne nedôvodná žaloba

Ak žalobca podal žalobu, no z tvrdených skutočností je po právnom posúdení zrejmé, že žaloba je zjavne nedôvodná, môže ho súd vyzvať na jej späťvzatie. Za týmto účelom môže súd žalobcu vylúchnuť.

Tretí diel **Dispozičné procesné úkony**

Zmena žaloby

§ 131

(1) Žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

(2) Zmenou žaloby sa rozumie návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

(3) Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie v žalobe opísaných rozhodujúcich skutočností.

§ 132

(1) Ak k zmene žaloby došlo pred jej doručením žalovanému, koná súd o zmenenej žalobe bez rozhodovania o pripustení zmeny.

(2) Za zmenu žaloby sa nepovažuje úkon žalobcu, ktorým mení uplatnený nárok, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z právneho predpisu.

§ 133

(1) O prípustnosti zmeny žaloby súd rozhodne spravidla na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá alebo na pojednávaní, ktoré nasleduje bezprostredne po tom, ako bola zmena žaloby uplatnená podaním mimo pojednávania.

(2) Uznesenie, ktorým súd pripustil zmenu žaloby, súd doručuje ostatným subjektom do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomné na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

§ 134

(1) Súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe.

(2) Súd nepripustí zmenu žaloby ani v prípade, ak by na konanie o zmenenej žalobe bol vecne alebo kauzálne príslušný iný súd.

(3) Ak súd nepripustí zmenu žaloby, pokračuje v konaní o pôvodnej žalobe.

Späťvzatie žaloby

§ 135

Žalobca môže vziať žalobu späť.

§ 136

(1) Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

(2) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

(3) Ak je žaloba vzatá späť sčasti predtým, ako bola doručená žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení.

§ 137

(1) Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo pojednávanie.

(2) Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z právneho predpisu.

§ 138

Vzájomná žaloba

(1) Žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou.

(2) Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len pokiaľ navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca. Inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

(3) Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe.

(4) Vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky pre spojenie vecí.

§ 139

Zmier

(1) Ak je predmetom konania právo, ktorým strana môže disponovať, môže sa konanie skončiť uzavretím zmieru. O uzavretie zmieru sa má súd vždy pokúsiť.

(2) Súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore s právnymi predpismi.

(3) Schválený zmier má účinky právoplatného rozsudku.

Štvrtý diel

Prostriedky procesného útoku, prostriedky procesnej obrany a koncentrácia konania

§ 140

Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

§ 141

Skutkové tvrdenia

Strany majú povinnosť uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

§ 142

Popretie skutkových tvrdení protistrany

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach; inak je popretie neúčinné.

§ 143

Hmotnoprávna námietka

Hmotnoprávna námietka je právny úkon strany spôsobujúci zmenu, zánik alebo oslabenie práva protistrany.

§ 144

Sudcovská koncentrácia konania

(1) Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas; prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

(2) Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

(3) Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

§ 145

Zákonná koncentrácia konania

Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

Piaty diel **Právo konať vo svojom jazyku**

§ 146

(1)Každý má právo konať pred súdom v jazyku, ktorému rozumie. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci príberie súd tlmočníka.

(2)Ak písomné podanie alebo dôkaz nie je v štátnom jazyku,⁷⁾ súd vyzve toho, kto ich predložil, aby do určenej lehoty zabezpečil preklad podľa osobitného zákona.⁸⁾

(3)Trovy tlmočenia podľa odseku 1 znáša štát. Na trovy prekladu podľa odseku 2 sa použijú ustanovenia o trovách konania podľa šiestej hlavy druhej časti tohto zákona.

(4)Procesné postavenie cudzincov upravujú osobitné predpisy.⁹⁾

DRUHÁ ČASŤ **KONANIE V PRVEJ INŠTANCIÍ**

PRVÁ HLAVA **POSTUP SÚDU PO ZAČATÍ KONANIA**

§ 147

Konanie sa začína doručením žaloby súdu.

§ 148

(1)Súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť v zmysle zásady rýchlosti a hospodárnosti, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

(2)Ak súd vyzve stranu, aby sa vyjadrila o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa strana v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

⁷⁾ Zákon č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky.

⁸⁾ Zákon č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

⁹⁾ Napríklad, zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, Nariadenie Rady (ES) č.44/2001 zo dňa 22.decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach a pod.

§ 149

Súd bezodkladne oznámi Komisii a protimonopolnému úradu začatie konania, ak sa v ňom uplatňujú ustanovenia osobitného predpisu.¹⁰⁾

§ 150

Začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré začalo neskôr.

§ 151

Všeobecná poučovacia povinnosť

(1) Súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

(2) Poučovaciu povinnosť podľa odseku 1 súd nemá, ak je strana zastúpená advokátom.

§ 152

Skúmanie procesných podmienok

(1) Pokiaľ tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené procesné podmienky.

(2) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

(3) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

Prerušenie konania

§ 153

(1) Súd konanie preruší, ak

- a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť,
- b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že zákon, ktorý sa týka veci alebo jeho jednotlivé ustanovenia, sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na rozhodnutie o súlade všeobecne záväzných právnych predpisov s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

¹⁰⁾ Čl. 101 a 102 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy; v tom prípade uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd doručí zástupcovi Slovenskej republiky pred súdmi Európskej únie.

(2) Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.

(3) O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

§ 154

(1) Ak strany zhodne navrhnú prerušenie konania alebo zhodne navrhnú odročenie pojednávania, súd konanie preruší.

(2) Ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

§ 155

Pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

§ 156

(1) Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

(2) Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony; plynúce procesné lehoty sa prerušujú. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

§ 157

(1) V záujme hospodárnosti konania súd uznesením spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli takéto konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

(2) Ak sa v žalobe uvádzajú veci, ktoré sa na spojenie nehodia, alebo ak odpadnú dôvody, pre ktoré súd veci spojil, môže súd niektorú vec vylúčiť na samostatné konanie.

§ 158

Doručenie žaloby a vyjadrení

(1) Ak súd neodmietol žalobu podľa § 121 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu prílohami žalovanému do vlastných rúk.

(2) Spolu s doručením žaloby súd žalovaného vyzve, aby sa v súdom určenej lehote k žalobe písomne vyjadril a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

(3) V prípade, že uplatnený nárok žalovaný v celom rozsahu neuzná alebo súd neurobí iné vhodné opatrenia, doručí vyjadrenie žalovaného žalobcovi do vlastných rúk a umožní mu vyjadriť sa v určenej lehote. Žalobca uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť, o čom žalobcu poučí (§ 144).

(4) Ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, doručí vyjadrenie žalobcu podľa odseku 3 žalovanému a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril v súdom určenej lehote. Žalovaný uvedie ďalšie skutočnosti a označí dôkazy na svoju obranu; na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadnuť, o čom žalovaného poučí (§ 144).

(5) Ak sa strany nevyjadria a ak možno vo veci rozhodnúť na základe predložených listinných dôkazov, môže súd vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. O tom súd strany poučí.

DRUHÁ HLAVA PREDBEŽNÉ PREJEDNANIE SPORU

§ 159

(1) Ak súd nerozhodne inak, nariadi pred prvým pojednávaním predbežné prejednanie sporu.

(2) Pokiaľ nie je uvedené inak, vzťahujú sa na predbežné prejednanie sporu ustanovenia o pojednávaní.

§ 160

Predvolanie na predbežné prejednanie sporu

(1) Na predbežné prejednanie sporu súd predvolá strany, ich zástupcov, prípadne iné osoby, ktoré môžu prispieť k splneniu účelu predbežného prejednania.

(2) Predvolanie na predbežné prejednanie sa doručuje do vlastných rúk.

§ 161

Priebeh predbežného prejednania sporu

(1) Na predbežnom prejednaní sporu súd v súčinnosti so stranami zistí, či sú splnené procesné podmienky, prípadne prijme opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov.

(2) Ak je to možné a účelné, súd sa pokúsi o vyriešenie sporu zmierom, prípadne stranám odporučí, aby sa o vyriešenie sporu pokúsili prostredníctvom mediácie.

§ 162

(1) Ak sa spor nepodarilo vyriešiť zmliekom, súd uloží stranám povinnosti potrebné na dosiahnutie účelu konania, najmä v súvislosti s prípravou pojednávania. Zároveň určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná, a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci.

(2) Ak je to možné a účelné, môže súd na predbežnom prejednaní rozhodnúť vo veci samej.

§ 163

Následky neprítomnosti strán

(1) Ak sa žalobca bez vážneho dôvodu nedostaví na predbežné prejednanie sporu, hoci bol riadne a včas predvolaný, súd konanie zastaví; o tomto následku musí byť poučený v predvolaní.

(2) Ak sa žalovaný bez vážneho dôvodu nedostaví na predbežné prejednanie sporu, hoci bol riadne a včas predvolaný a bol dodržaný postup podľa § 158, môže súd rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie; primerane sa použije ustanovenie § 268. O tomto následku musí byť žalovaný poučený v predvolaní na predbežné prejednanie. To neplatí, ak sú splnené podmienky pre zastavenie konania, odmietnutie žaloby alebo zamietnutie žaloby.

TRETIA HLAVA POJEDNÁVANIE

Prvý diel **Všeobecné ustanovenia**

§ 164

Miesto pojednávania

(1) Pojednávanie sa uskutočňuje v mieste sídla súdu v pojednávacej miestnosti, pokiaľ nie je nevyhnutné vykonať pojednávanie na inom vhodnom mieste.

(2) Ak súd z dôležitých dôvodov rozhodne, že pojednávanie vykoná na inom vhodnom mieste, urobí opatrenia na zabezpečenie dôstojného priebehu a plynulosti pojednávania.

§ 165

Dôstojnosť pojednávania

(1) Na zabezpečenie nerušeného priebehu pojednávania súd môže vykonať opatrenia potrebné na usmernenie prítomných osôb.

(2) Osoby prítomné v pojednávacej miestnosti sú povinné zdržať sa všetkého, čo by mohlo rušiť dôstojný a plynulý priebeh pojednávania, vrátane prejavovania súhlasu alebo

nesúhlasu s priebehom pojednávania, výpoveďami osôb a s vyhlásenými rozhodnutiami, ak k vysloveniu názoru neboli vyzvané súdom. Súd môže vykázat' z pojednávacej miestnosti alebo odopriet' prístup na pojednávanie osobám, ktoré rušia dôstojný priebeh pojednávania alebo u ktorých je dôvodná obava, že by mohli rušiť dôstojný priebeh pojednávania.

(3) Stranám a ich zástupcom súd umožní, aby sa v priebehu pojednávania navzájom poradili o svojich stanoviskách a návrhoch. Na ten účel možno pojednávanie na primeraný čas prerušiť.

§ 166

Zaznamenávanie priebehu pojednávania pomocou technických zariadení

(1) Priebeh pojednávania sa zaznamenáva podľa § 92 a § 93.

(2) Priebeh pojednávania si môže strana a jej zástupca zaznamenať pomocou technických zariadení určených na zaznamenávanie zvuku; túto skutočnosť vopred oznámi súdu.

§ 167

Verejnosť pojednávania

(1) Pojednávanie je zásadne verejné.

(2) Verejnosť možno pre celé pojednávanie alebo pre jeho časť vylúčiť, len ak by verejné prejednanie sporu ohrozilo ochranu utajovaných skutočností, obchodné tajomstvo, dôležitý záujem strany alebo svedka. Uznesenie o vylúčení verejnosti oznámi súd vyvesením pred pojednávacou miestnosťou.

(3) Aj keď nie sú splnené podmienky na vylúčenie verejnosti, môže súd z dôvodov hodných osobitného zreteľa odopriet' prístup na pojednávanie jednotlivým osobám.

(4) Ak bola verejnosť vylúčená, súd môže povoliť na návrh strany jednotlivým osobám, aby boli prítomné na pojednávaní alebo jeho časti, pričom ich zároveň poučí o povinnosti zachovávať mlčanlivosť o všetkých skutočnostiach podľa odseku 2.

(5) Podmienky uskutočňovania zvukových prenosov a obrazových záznamov a obrazových prenosov pojednávania upravuje osobitný zákon.¹¹⁾

¹¹⁾ Zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Druhý diel Priebeh pojednávania

Nariadenie pojednávania

§ 168

- 1) Súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávania.
- 2) Pojednávania nie je potrebné nariaďovať ak
 - a) ide iba o otázku právneho posúdenia sporu a predložené dôkazy postačujú na rozhodnutie vo veci a hodnota sporu neprevyšuje 2000 eur alebo
 - b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo
 - c) to ustanovuje tento zákon.

§ 169

(1) Ak je strana zastúpená zástupcom pre celé konanie, súd na pojednávania spravidla predvolá len zástupcu; stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch.

(2) Predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávania konať.

§ 170

Vedenie pojednávania

(1) Priebeh pojednávania vedie súd tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávani s prihliadnutím na povahu konania a účel tohto zákona.

(2) Ak je to možné a účelné, súd sa pokúsi o vyriešenie sporu zmiernom.

§ 171

Zistenie prítomnosti na pojednávani

Po vyvolaní veci súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na pojednávania predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávania bude konať v ich neprítomnosti.

§ 172

Prednesy strán na pojednávani

(1) Po vyvolaní veci a úkonoch podľa § 171 žalobca prednesie podstatný obsah žaloby a vyjadrení podľa § 158. Žalovaný má právo vyjadriť sa k prednesu žalobcu, pokiaľ žalobca uviedol nové skutočnosti alebo dôkazné návrhy, ktoré doteraz neboli uplatnené. Strana môže odkázať na svoje písomné podanie, ak to súd považuje za primerané.

(2) Po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami

sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

(3) V konaní sa postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesného útoku a prostriedkoch procesnej obrany a v súlade s ustanoveniami o dokazovaní.

(4) Ak strana alebo jej zástupca, nie sú schopní predniesť rozhodujúce skutkové tvrdenia a označiť alebo predložiť dôkazy na ich preukázanie, môže im súd určiť lehotu na dodatočné splnenie tejto povinnosti. Po márnom uplynutí tejto lehoty nemusí súd na skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy prihliadať. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 144 a § 145.

(5) Ak v dôsledku postupu podľa odseku 4 došlo k odročeniu pojednávania, trovy konania znáša ten, kto odročenie spôsobil.

§ 173

Záverečné reči a skončenie dokazovania

(1) Ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Na záver súd uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

(2) Ak po vyjadrení strán súd nemieni vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

§ 174

Dôvody odročenia pojednávania

(1) Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže zúčastniť pojednávania a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

(2) Od advokáta možno s výnimkou dôvodov, ku ktorým došlo krátko pred pojednávaním, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od subjektu možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal pre ďalšie pojednávanie zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu.

(3) Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bez zbytočného odkladu po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

(4) Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bez zbytočného odkladu o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania je povinná uviesť telefonický kontakt alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

§ 175

Rozhodnutie o odročení pojednávania

(1) Súd rozhodne o odročení pojednávania bez zbytočného odkladu; o tom upovedomí tých, ktorí boli na pojednávanie predvolaní. Súd spravidla uvedie deň, keď sa bude konať nové pojednávanie.

(2) Ak došlo k odročeniu pojednávania z dôvodov tvrdených stranou a tieto dôvody neboli súdu následne preukázané alebo ich nemožno považovať za dôležité, súd môže rozhodnúť, že na ďalšie žiadosti o odročenie pojednávania nebude prihliadať.

(3) Ak súd rozhodne podľa odseku 2, uloží strane, aby sa na ďalšie pojednávanie dostavila alebo si na toto pojednávanie ustanovila zástupcu.

(4) Na začiatku nového pojednávania súd oboznámi strany s podstatnými okolnosťami doterajšieho priebehu konania.

ŠTVRTÁ HLAVA DOKAZOVANIE

Prvý diel **Všeobecné ustanovenia**

§ 176

(1) Súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

(2) Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejne prístupných registrov, ak sú skutkové tvrdenia strán v zjavnom rozpore so skutočnosťou, ktorá z takého dôkazu vyplýva; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Súd aj bez návrhu môže vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky, či navrhované rozhodnutie bude materiálne vykonateľné a na zistenie cudzieho práva.

§ 177

(1) Skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie súd nedokazuje.

(2) Súd si môže osvojiť skutkovo zhodné tvrdenia strán. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, o ktorých sa účastníci dohodli, súd neprihliada. Súd tieto skutočnosti nebude považovať za preukázané, ak existuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

§ 178

Dôkazné prostriedky

(1) Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

(2) Dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecký posudok, obhliadka. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

§ 179

Vykonávanie dôkazov

(1) Súd vykonáva dôkazy na pojednávaní.

(2) Súd vykoná dôkaz mimo pojednávania, ak je to možné a účelné. Strany majú právo byť prítomné na takto vykonávanom dokazovaní. Vykonanie dôkazu mimo pojednávania súd stranám oznamuje spravidla päť dní vopred. S výsledkami dokazovania oboznámi strany na pojednávaní.

§ 180

Edičná povinnosť

Súd môže uložiť tomu, kto má vec potrebnú na zistenie skutkového stavu, aby ju predložil.

§ 181

Informačná povinnosť

Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu.

§ 182

Hodnotenie dôkazov

(1) Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo.

(2) Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť zákonom stanoveným spôsobom spochybnená.

§ 183

Hodnotenie ťažko preukázateľných skutočností

(1) Ak možno hodnotu nárokov alebo hodnotu, ktorá má byť základom pre výpočet súdneho poplatku zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ak ju nemožno zistiť vôbec, určí ju súd podľa svojho odhadu.

(2) Podľa odseku 1 sa postupuje aj v prípade, ak hodnotu síce možno zistiť znaleckým odhadom, avšak náklady na jeho vyhodnotenie sú v zjavnom nepomere k predmetu sporu alebo ak má byť znalecký odhad vykonaný len pre účely vyrubenia súdneho poplatku.

§ 184

Domnienka

Skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak.

§ 185

Viazanosť súdu inými rozhodnutiami

(1) Súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, s ústavným zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných zákonov a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania.

(2) Súd nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

§ 186

Prejudicialita

(1) Otázky, o ktorých má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 185, si môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

(2) Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na takéto rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

Druhý diel Dôkazné prostriedky

PRVÝ ODDIEL VÝSLUCH STRANY

§ 187

(1) Na návrh môže súd nariadiť výsluch protistrany o tvrdených skutočnostiach, ktoré v konaní vyšli najavo, ak ich nie je možné preukázať inak.

(2) Ak súd nariadi výsluch podľa odseku 1, strany sú povinné ustanoviť sa na výsluch. O tom musia byť poučené.

(3) Súd môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný; tým nie je dotknutá povinnosť podľa odseku 2.

DRUHÝ ODDIEL VÝSLUCH SVEDKA

§ 188

(1) Na návrh môže súd nariadiť výsluch svedka.

(2) Ak súd nariadi výsluch podľa odseku 1, každá fyzická osoba je povinná ustanoviť sa na predvolanie na súd a vypovedať ako svedok. Musí vypovedať pravdu a nič nezamlčovať. O tom musí byť poučená.

(3) Súd môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti svedkovi uložiť, aby na otázky odpovedal písomne; tým nie je dotknutá povinnosť podľa odseku 2. Zároveň svedka poučí o jeho povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčovať, o trestnoprávných následkoch krivej výpovede a o jeho práve odoprieť výpoveď. Výdavky spojené s písomnou výpoveďou svedka platí strana, ktorá jeho výsluch navrhla.

§ 189

Návrh na výsluch svedka

(1) Ak strana navrhne výsluch svedka, zabezpečí jeho prítomnosť na pojednávaní; o tejto skutočnosti vopred upovedomí súd.

(2) Ak nie je možný postup podľa odseku 1, požiada strana súd o predvolanie svedka. Návrh na výsluch svedka musí obsahovať meno, priezvisko, prípadne dátum narodenia svedka, adresu, z ktorej možno svedka predvolať a označenie skutočností, ktoré majú byť výsluchom svedka preukázané.

§ 190

Predvolanie svedka

- (1) Ak súd svedka predvolá, v predvolaní označí strany a predmet konania.
- (2) Ak nemožno svedka predvolať z adresy označenej stranou, súd ho predvolá z adresy evidovanej v registri obyvateľov Slovenskej republiky.
- (3) Ak sa nepodarí prítomnosť svedka zabezpečiť, súd návrh na výsluch svedka zamietne.

§ 191

Prítomnosť svedka na pojednávaní

- (1) Súd dbá, aby výpoveď svedkov nebola ovplyvnená ich prítomnosťou na pojednávaní. Každého svedka súd vyslúchne samostatne, v neprítomnosti svedkov, ktorých ešte nevyslúchol.
- (2) Svedkovia, ktorých výpovede si odporujú, môžu byť vyslúchnutí spoločne.

§ 192

Postup pri výsluchu svedka

- (1) Pred výsluchom svedka treba zistiť jeho totožnosť a okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť. Súd najmä zistí meno a priezvisko, dátum narodenia, trvalý pobyt svedka a jeho vzťah k stranám. Iné údaje o svedkovi súd zistí, ak možno predpokladať, že tieto údaje budú potrebné na konanie. Ak ide o svedka, ktorého totožnosť má zostať utajená, namiesto jeho totožnosti sa zisťuje jeho príslušnosť podľa osobitného predpisu.¹²⁾
- (2) Po vykonaní úkonov podľa odseku 1 súd svedka poučí o jeho povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamlčovať, o trestnoprávných následkoch krivej výpovede, o jeho práve odoprieť výpoveď a o jeho práve na svedočné.

§ 193

Odopretie výpovede svedka

- (1) Svedok môže odoprieť výpoveď len vtedy, keby výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkym osobám alebo ak by výpoveďou porušil svedobné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá mu bola zverená ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou ústne alebo písomne pod podmienkou zachovať mlčanlivosť.
- (2) Svedok je povinný oznámiť odopretie výpovede bezodkladne po tom, čo sa o povinnosti svedčiť dozvedel. Dôvody odopretia výpovede musí preukázať; o dôvodnosti

¹²⁾ § 8 zákona č. 46/1993 Z. z. o Slovenskej informačnej službe.

odopretia výpovede rozhoduje súd.

§ 194

Postup pri výsluchu svedka

(1) Súd vyzve svedka, aby súvisle opísal všetko, čo vie o predmete výsluchu. Následne môžu svedkovi klásť otázky strany a so súhlasom súdu aj iné subjekty prítomné na pojednávaní.

(2) Svedkovi sa nesmú klásť otázky, ktoré navádzajú na odpoveď, otázky klamlivé, otázky nesúvisiace s predmetom sporu, ani otázky, ktoré by obsahovali skutočnosti, ktoré sa majú zistiť až z jeho výpovede.

§ 195

Zachovávanie mlčanlivosti pri výpovedi svedka

(1) Svedok je pri svojej výpovedi povinný zachovávať mlčanlivosť o utajovaných skutočnostiach chránených podľa osobitných zákonov a inú zákonom ustanovenú alebo štátom uznanú povinnosť mlčanlivosti. Svedok je povinný oznámiť odopretie výpovede bezodkladne po tom, čo sa o povinnosti svedčiť dozvedel. Dôvody odopretia výpovede musí preukázať; o dôvodnosti odopretia výpovede rozhoduje súd.

(2) Výsluch svedka, ktorý je pri svojej výpovedi povinný zachovávať mlčanlivosť, možno vykonať len vtedy, ak svedka na jeho podnet alebo podnet súdu oslobodil od povinnosti mlčanlivosti príslušný orgán alebo ten, v ktorého záujme má túto povinnosť. To platí primerane i tam, kde sa vykonáva dôkaz inak ako výsluchom.

TRETÍ ODDIEL

LISTINA

§ 196

Dôkaz listinou sa vykoná tak, že súd listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah. Obsah listiny oznámi najmä vtedy, ak ide o listinu, ktorej odpis bol strane v priebehu konania doručený.

§ 197

Verejné listiny

Listiny vydané orgánmi verejnej moci, ako aj listiny, ktoré sú osobitnými predpismi vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

ŠTVRTÝ ODDIEL
ODBORNÉ VYJADRENIE A ZNALECKÝ POSUDOK

§ 198

Ak je potrebné posudzovať skutočnosti, na ktoré treba odborné znalosti, súd na návrh vyžiada odborné vyjadrenie od orgánu alebo inej odborne spôsobilej osoby.

§ 199

Znalecké dokazovanie

(1) Ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky a pre zložitosť posudzovaných otázok nepostačuje postup podľa § 198, súd na návrh nariadi znalecké dokazovanie a ustanoví znalca. Ak súd ustanovil viacerých znalcov, môžu vypracovať spoločný posudok.

(2) V písomnom znaleckom posudku znalec odpovie na položené otázky; nevyjadruje sa k právnemu posúdeniu veci.

(3) Návrh na nariadenie znaleckého dokazovania znaleckým ústavom je prípustný len v obzvlášť závažných prípadoch vyžadujúcich si osobitné vedecké posúdenie alebo ak závery znalcov sú v zrejmom rozpore.

§ 200

Vykonanie znaleckého dokazovania

(1) Znalecký posudok sa vyhotovuje písomne, ak súd nerozhodne inak.

(2) Písomný znalecký posudok súd doručí stranám, v odôvodnených prípadoch ich len upovedomí o predložení znaleckého posudku znalcom.

(3) Ak je to účelné, môže súd znalca vyslúchnuť o skutočnostiach uvádzaných v znaleckom posudku.

§ 201

Súkromný znalecký posudok

(1) Súkromný znalecký posudok je posudok predložený stranou bez toho, aby bolo znalecké dokazovanie nariadené súdom.

(2) Ak je spolu so žalobou predložený súkromný znalecký posudok, ktorý má všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, postupuje sa pri vykonávaní tohto dôkazu primerane, ako by sa jednalo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca.

(3) Ak sa súkromný znalecký posudok vyhotovuje v priebehu konania, súd umožní znalcovi nahliadnuť do spisu alebo sa inak oboznámiť s informáciami potrebnými pre

vypracovanie znaleckého posudku.

§ 202

Súčinnosť strán a tretích osôb

Strane, prípadne aj inej osobe môže súd uložiť, aby sa ustanovila k znalcovi, predložila mu potrebné veci, podala mu potrebné vysvetlenia, podrobila sa lekárskemu vyšetreniu, prípadne krvnej skúške, alebo aby niečo vykonala alebo znášala, ak je to pre účely znaleckého dokazovania potrebné.

PIATY ODDIEL OBHLIADKA

§ 203

(1) Obhliadka veci, ktorú možno dopraviť na súd, sa vykoná na pojednávaní.

(2) Obhliadka veci, ktorú nemožno dopraviť na súd, sa vykonáva na mieste. Súd na ňu predvolá tých, ktorí sa predvolávajú na pojednávanie.

(3) Kto má vec, ktorá má byť predmetom obhliadky, je povinný ju na vyzvanie súdu predložiť alebo sprístupniť. Vo výzve ho súd poučí, že ak vec nepredloží alebo nesprístupní, môže mu byť uložená poriadková pokuta. Ustanovenie o odopretí výpovede podľa § 193 sa použije primerane.

PIATA HLAVA SÚDNE ROZHODNUTIA

Prvý diel Rozsudok

§ 204

(1) Rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

(2) Rozsudkom sa rozhoduje o celej prejednáwanej veci. Ak je to však účelné, môže súd rozsudkom rozhodnúť najskôr len o jej časti alebo len o jej základe.

§ 205

(1) Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

(2) Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

§ 206

(1) Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

(2) Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z právneho predpisu.

§ 207

(1) Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania; v prípadoch kedy sa uznesenie o skončení dokazovania nevyhlási, je rozhodujúci stav v čase vydania rozsudku.

(2) Ak ide o opakujúce sa dávky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok, ktoré sa stanú zročnými len v budúcnosti.

§ 208

(1) Obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, pokiaľ sa o ňom nerozhoduje samostatne.

(2) Výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť v cudzej mene.

(3) Výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť aj iným nezameniteľným spôsobom než vyčíslením, najmä s odkazom na presný spôsob určenia vyplývajúci z osobitného predpisu.

§ 209

(1) Rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Uvedie sa pritom výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

(2) Rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení pojednávania, ktoré vyhláseniu predchádzalo. Ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí pojednávanie najdlhšie na tri týždne; v takom prípade súd doručí rozsudok prítomným stranám na pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený; neprítomným stranám ho odošle najneskôr do troch dní. Ustanovenia o odročení pojednávania sa v tomto prípade nepoužijú.

(3) Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

(4) Len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

§ 210

(1) V písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov, označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávaneho sporu, výrok, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania, poučenie o možnosti exekúcie a deň a miesto vyhlásenia.

(2) V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril

žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

(3) Jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku sa označujú arabskými číslicami.

(4) Ak sa súd odchýli od ustálenej rozhodovacej praxe, odôvodnenie rozsudku obsahuje aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu.

§ 211

Rozsudok nemusí obsahovať odôvodnenie, ak

- a) je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých strán alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, alebo
- b) to ustanovuje tento zákon.

§ 212

Písomné vyhotovenie rozsudku podpisuje sudca, ak ho nemôže podpísať sudca, podpíše ho iný poverený sudca; dôvod sa na písomnom vyhotovení poznamená.

§ 213

Doručovanie rozsudku

(1) Rozsudok sa doručuje do vlastných rúk.

(2) Rozsudok, v ktorom súd použil ustanovenia osobitného predpisu, doručí súd Komisii a protimonopolnému úradu.

(3) Ak predseda súdu zo závažných dôvodov nerozhodne inak, rozsudok sa vyhotoví a odošle do 30 dní odo dňa jeho vyhlásenia.

§ 214

Súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom.

§ 215

(1) Ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

(2) Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia primerane ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu strany na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne.

(3) Návrh na doplnenie sa netýka právoplatnosti ani vykonateľnosti výrokov pôvodného rozsudku.

Právoplatnosť rozsudku

§ 216

Právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

§ 217

- (1) Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný.
- (2) Ak proti rozsudku nie je prípustné odvolanie, je právoplatný doručením.

§ 218

(1) Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

(2) Výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti, o neplatnosti právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti, je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti, a ktorý bol podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní.

§ 219

Právoplatné rozsudky ukladajúce povinnosť prejavu vôle nahrádzujú tento prejav.

§ 220

Ak sa o spore právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

§ 221

Rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti zročné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

§ 222

Vykonateľnosť rozsudku

(1) Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.

(2) Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

(3) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku; súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

(4) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti zročné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich zročnosti, ak súd neurčí inak; súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

§ 223

Predbežná vykonateľnosť

Na návrh strany, ktorej by inak hrozilo nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej alebo značnej škody alebo ujmy, môže súd vo výroku rozsudku vysloviť, že rozsudok je vykonateľný doručením.

Druhý diel Uznesenie

PRVÝ ODDIEL ROZHODOVANIE UZNESENÍM

§ 224

(1) Súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje o veci samej.

(2) Ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

§ 225

(1) Uznesenie sa vyhlási verejne prítomným stranám, ak bolo vydané na pojednávaní.

(2) Uznesenie sa vyhotoví písomne a doručí, ak je proti nemu prípustné odvolanie, ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa v konaní ukladá nejaká povinnosť.

§ 226

V písomnom vyhotovení uznesenia sa uvedie, ktorý súd ho vydal, označenie strán a veci, výrok, stručné odôvodnenie, poučenie o odvolaní a deň a miesto vydania uznesenia.

§ 227

Viazanosť súdu uznesením

(1) Súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nebolo vyhlásené, len čo ho vydal.

(2)Súd nie je viazaný uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania.

§ 228

Právoplatnosť a vykonateľnosť uznesení

(1)Doručené uznesenie, ktoré už nemožno napadnúť odvolaním alebo sťažnosťou, je právoplatné.

(2)Ak proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie alebo sťažnosť, nadobúda právoplatnosť doručením.

(3)Ak uznesenie ukladá povinnosť plniť, lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné.

DRUHÝ ODDIEL SŤAŽNOSŤ

§ 229

Prípustnosť sťažnosti

(1)Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré sa doručuje, je prípustná sťažnosť, pokiaľ ju zákon nevylučuje.

(2)Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

Subjekty oprávnené podať sťažnosť

§ 230

Sťažnosť môže podať subjekt, v neprospech ktorého bolo uznesenie vydané.

§ 231

Prokurátor môže podať sťažnosť, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.

§ 232

Lehota na podanie sťažnosti

Sťažnosť sa podáva do 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

Náležitosti sťažnosti

§ 233

V sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v čom sa postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

§ 234

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

§ 235

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

§ 236

Ustanovenie o odstraňovaní vád sa nepoužije.

§ 237

Účinky sťažnosti

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas sťažnosť, nenadobúda uznesenie právoplatnosť.

Konanie a rozhodnutie o sťažnosti

§ 238

O sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

§ 239

Súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

§ 240

(1) Ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť odmietne.

(2) Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté rozhodnutie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom sudcu.

ŠIESTA HLAVA TROVY KONANIA

§ 241

Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva.

§ 242

Každá strana platí výdavky, ktoré jej v konaní vzniknú.

§ 243

Trovy dôkazu

Ak strana v konaní navrhne vykonanie dôkazu, s ktorým sú spojené výdavky, môže súd uložiť povinnosť zložiť preddavok. Ak strana v súdom stanovenej lehote preddavok nezloží, súd navrhnutý dôkaz nevykoná.

§ 244

Oslobodenie od súdneho poplatku

Súd na návrh prizná oslobodenie od súdneho poplatku, ak to odôvodňujú pomery strany.

Náhrada trov konania

§ 245

Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

§ 246

(1) Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

(2) Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

§ 247

Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

§ 248

(1) Svedkovi prizná súd ako svedočné náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s vykonaním tohto dôkazu.

(2)Náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov súd prizná aj znalcovi, ak bol vyslúchnutý podľa § 200 ods. 3.

(3)Náhrada podľa odseku 1 a 2 sa uplatňuje pri podaní výpovede, najneskôr však do desiatich dní.

§ 249

Ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

§ 250

Ak súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie pri rozhodovaní o náhrade výdavkov spojených s vykonaním tohto dôkazu sa riadi ustanoveniami osobitného zákona.⁸⁾

Rozhodovanie o trovách konania

§ 251

(1)O nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2)O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti veci samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

§ 252

(1)Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom a advokát preukáže, že sa na tom so stranou dohodli, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov advokáta.

(2)Ak bola v konaní úspešná strana zastúpená viacerými advokátmi, takúto dohodu môže preukázať každý z nich. Ak strana výslovne neurčí jedného z nich, prijímateľa náhrady trov konania určí súd.

TRETIA ČASŤ OSOBITNÉ PROCESNÉ POSTUPY

PRVÁ HLAVA SKRÁTENÉ KONANIA A SKRÁTENÉ ROZHODNUTIA

Prvý diel Platobný rozkaz

§ 253

(1)Ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú

z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

(2) Ak žalobca predloží spolu so žalobou platobný rozkaz na tlačive uverejnenom ministerstvom spravodlivosti na jeho webovom sídle a na vydanie platobného rozkazu sú splnené zákonom ustanovené podmienky a je zaplatený súdny poplatok, súd vydá platobný rozkaz najneskôr do desiatich pracovných dní od splnenia týchto podmienok.

(3) Ak súd nevydá platobný rozkaz, nariadi pojednávanie.

§ 254

Doručovanie platobného rozkazu

Platobný rozkaz sa doručuje do vlastných rúk.

§ 255

Odpor proti platobnému rozkazu

(1) Odpor proti platobnému rozkazu sa musí vecne odôvodniť. Ustanovenie § 121 sa nepoužije. V odôvodnení opíše žalovaný rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti uplatnenému nároku. K odporu pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoľáva, prípadne označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. O tomto musí byť žalovaný v platobnom rozkaze poučený.

(2) Súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný

- a) oneskorene,
- b) neoprávnenou osobou,
- c) bez vecného odôvodnenia; o tomto následku musí byť žalovaný poučený v platobnom rozkaze.

(3) Ak čo len jeden z žalovaných podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 70.

(4) Uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručuje súd do vlastných rúk; žalobcovi spolu s uznesením doručí aj odpor.

§ 256

Platobný rozkaz nadobúda právoplatnosť

- a) márnym uplynutím lehoty na podanie odporu,
- b) dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o odmietnutí odporu.

Druhý diel

Zmenkový platobný rozkaz, šekový platobný rozkaz, platobný rozkaz na cenný papier

§ 257

(1) Ak žalobca predloží v prvopise zmenku alebo šek, o pravosti ktorých niet dôvodu pochybovať a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva, súd vydá na jeho výslovný návrh zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz, v ktorom žalovanému uloží, aby do 15 dní zaplatil požadovanú sumu a nahradil trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal námietky. Výrok o trovách konania sa na účely konania o zmenkovom platobnom rozkaze alebo šekovom platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

(2) Ak žalobca predloží spolu so žalobou návrh zmenkového platobného rozkazu na tlačive uverejnenom ministerstvom spravodlivosti na jeho webovom sídle a na vydanie zmenkového platobného rozkazu sú splnené zákonom ustanovené podmienky a je zaplatený súdny poplatok, súd vydá zmenkový platobný rozkaz najneskôr do desiatich pracovných dní od splnenia týchto podmienok.

(3) Ak nemožno návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu alebo šekového platobného rozkazu vyhovieť, súd nariadi pojednávanie.

§ 258

Doručovanie zmenkového platobného rozkazu alebo šekového platobného rozkazu

Zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz sa doručuje do vlastných rúk.

§ 259

Námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu alebo šekovému platobnému rozkazu

(1) Námietky proti zmenkovému platobnému rozkazu alebo šekovému platobnému rozkazu sa musia odôvodniť uvedením všetkého, čo sa proti zmenkovému platobnému rozkazu alebo šekovému platobnému rozkazu namieta. Ustanovenie o odstraňovaní väd sa nepoužije. O tomto musí byť žalovaný v zmenkovom platobnom rozkaze alebo šekovom platobnom rozkaze poučený.

(2) Súd uznesením odmietne námietky, ktoré

- a) boli podané oneskorene,
- b) boli podané neoprávnenou osobou,
- c) neobsahujú odôvodnenie podľa odseku 1.

§ 260

(1) Ak žalovaný podá včas námietky, súd nariadi na ich prejednanie pojednávanie; na námietky podané neskôr už nemožno prihliadnuť. V rozsudku súd vysloví, či zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz ponecháva v platnosti alebo či ho zrušuje a v akom rozsahu.

(2) Ak žalovaný do vyhlásenia rozsudku podľa odseku 1 vezme späť podané námietky, súd uznesením konanie o námietkach zastaví a rozhodne o náhrade trov konania, ktoré nasledovalo po vydaní zmenkového platobného rozkazu alebo šekového platobného rozkazu. Súd rozhodne, či nariadi v tejto veci pojednávanie.

(3) Ak súd schváli zmier po vydaní zmenkového platobného rozkazu alebo šekového platobného rozkazu, súd súčasne uznesením zruší vydaný zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz.

§ 261

(1) Ak žalovaný nepodá námietky včas alebo ak ich vezme späť, má zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz účinky právoplatného rozsudku. Neskoro podané námietky alebo námietky, ktoré neobsahujú odôvodnenie alebo námietky, ktoré nie sú podané oprávnenou osobou, súd odmietne.

(2) Zmenkový platobný rozkaz alebo šekový platobný rozkaz nadobúda právoplatnosť

a) márnym uplynutím lehoty na podanie námietok,

b) dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o odmietnutí námietok,

c) dňom nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o zastavení konania podľa § 260 ods.

2.

§ 262

Spoločné ustanovenie

Súd postupuje podľa ustanovení o zmenkovom platobnom rozkaze alebo šekovom platobnom rozkaze aj vtedy, ak žalobca predloží v prvopise iný cenný papier, o pravosti ktorého niet dôvodu pochybovať a z ktorého plynie právo na zaplatenie určitej peňažnej čiastky a ďalšie listiny potrebné na uplatnené práva.

Tretí diel **Európsky platobný rozkaz**

§ 263

(1) Európsky platobný rozkaz je platobný rozkaz vydaný podľa osobitného predpisu.¹³⁾

(2) Európsky platobný rozkaz sa doručuje do vlastných rúk.

(3) Návrh na vydanie európskeho platobného rozkazu a odpor voči nemu sa podáva v slovenskom jazyku.

§ 264

(1) Ak sa podá odpor v stanovenej lehote, súd nariadi pojednávanie; to neplatí, ak žalobca nesúhlasí s pokračovaním v konaní.

¹³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1896/2006 zo dňa 12. decembra 2006, ktorým sa zavádza európske konanie o platobnom rozkaze.

(2) Na rozhodnutie o odpore je príslušný súd, ktorý európsky platobný rozkaz vydal.

§ 265

Ak sa európsky platobný rozkaz doručuje do cudziny, použije sa na doručovanie do cudziny osobitný predpis.¹⁴⁾

§ 266

Ustanovenia o platobnom rozkaze sa použijú primerane, pokiaľ osobitný predpis neustanovuje inak.¹³⁾

Štvrtý diel **Rozsudok pre zmeškanie**

PRVÝ ODDIEL ROZSUDOK PRE ZMEŠKANIE ŽALOVANÉHO

§ 267

Súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, ak

a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote sa vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nesplnil,

b) v uznesení poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

c) doručil toto uznesenie žalovanému do vlastných rúk.

§ 268

Súd môže po nariadení pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

§ 269

Rozsudok pre zmeškanie žalovaného nemusí obsahovať odôvodnenie.

¹⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 zo dňa 13. novembra 2007 o doručovaní súdnych a mimosúdnych písomností v občianskych a obchodných veciach v členských štátoch („doručovanie písomností“) a o zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1348/2000.

§ 270

Ak je v jednej veci viacero žalovaných a nejde o samostatné spoločenstvo podľa § 70, rozsudok pre zmeškanie je možné vydať iba vtedy, ak podmienky pre jeho vydanie spĺňa každý z nich.

§ 271

Rozsudkom pre zmeškanie nemožno rozhodnúť

a) spor, kedy by rozsudok spôsobil vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu medzi stranami alebo

b) spor, ktorý nemožno skončiť zmierom.

§ 272

Zrušenie rozsudku pre zmeškanie

(1) Ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmešká lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 267 písm. a), môže do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku podať návrh na jeho zrušenie spolu s vyjadrením a návrhom na odpustenie zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

(2) Ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

(3) Návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní od doručenia rozsudku pre zmeškanie; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

DRUHÝ ODDIEL ROZSUDOK PRE ZMEŠKANIE ŽALOBCEU

§ 273

Súd môže po nariadení pojednávania rozhodnúť o žalobe rozsudkom pre zmeškanie, ak

a) sa žalobca nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalobca neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

§ 274

Rozsudok pre zmeškanie žalobcu nemusí obsahovať odôvodnenie.

§ 275

Ak je v jednej veci viacero žalobcov a nejde o samostatné spoločenstvo podľa § 70, rozsudok pre zmeškanie je možné vydať iba vtedy, ak podmienky pre jeho vydanie spĺňa každý z nich.

§ 276

(1) Ak žalobca z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

(2) Návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní od doručenia rozsudku pre zmeškanie; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

Piaty diel **Rozsudok pre uznanie nároku**

§ 277

Ak žalovaný uzná pred súdom nárok uplatnený žalobcom, jeho časť alebo základ, súd rozhodne rozsudkom pre uznanie nároku; výslovný návrh strán nie je potrebný. Ak žalovaný uznal iba časť uplatneného nároku, súd vydá rozsudok pre uznanie iba so súhlasom žalobcu.

§ 278

Ak vystupuje na strane žalovaného viaceró subjektov, je na vydanie rozsudku pre uznanie nároku potrebné, aby nárok žalobcu uznali všetci žalovaní; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 70.

§ 279

Rozsudok pre uznanie nároku nemožno vydať vo veciach, ktoré nemožno skončiť zmierom.

§ 280

Ak k uznaniu nároku došlo písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie.

§ 281

Rozsudok pre uznanie nároku nemusí obsahovať odôvodnenie.

Šiesty diel **Rozsudok pre vzdanie sa nároku**

§ 282

Ak sa pred súdom žalobca vzdá svojho nároku úplne alebo sčasti, rozhodne súd vo veci rozsudkom pre vzdanie sa nároku, iba ak s tým žalovaný vysloví súhlas.

§ 283

Ak vystupuje na strane žalobcu viacero strán, je na vydanie rozsudku pre vzdanie sa nároku potrebné, aby sa nároku vzdali všetci žalobcovia; to neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 70.

§ 284

Rozsudok pre vzdanie sa nároku nemožno vydať vo veciach, ktoré nemožno skončiť zmierom.

§ 285

Ak k vzdaniu sa nároku došlo písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie.

§ 286

Rozsudok pre vzdanie sa nároku nemusí obsahovať odôvodnenie.

DRUHÁ HLAVA SPORY S OCHRANOU SLABŠEJ STRANY

Prvý diel Spotrebiteľské spory

PRVÝ ODDIEL VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 287

Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

§ 288

Spotrebiteľ sa môže dať v spotrebiteľskom spore zastupovať právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa.

§ 289

Poučovacia povinnosť

Súd pri prvom úkone vo vzťahu k spotrebiteľovi ho poučí

- a) o možnosti zastúpenia,
- b) vhodným spôsobom o jeho procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovanej povinnosti, ale poučí ho aj o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv.

§ 290

Osobitné ustanovenie o spojení vecí

(1)Ustanovenia o spojení vecí sa nepoužijú, ibaže by predmetom konaní boli spotrebiteľské spory.

(2)Súd vylúči na samostatné konanie nárok uplatnený vzájomnou žalobou, ktorý nie je spotrebiteľským sporom.

§ 291

Osobitné ustanovenie o zmene žaloby

Zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

Osobitné ustanovenia o dokazovaní

§ 292

Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

§ 293

Spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii sa nepoužijú.

§ 294

Osobitné ustanovenia o pojednávaní

Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť vtedy, ak

- a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,
- b) ide iba o otázku právneho posúdenia sporu, dôkazy postačujú na rozhodnutie vo veci a hodnota sporu neprevyšuje 1000 eur.

Osobitné ustanovenia o rozhodnutiach

§ 295

(1)Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

(2) Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

§ 296

Ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech spotrebiteľa.

§ 297

Na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je uvedené inak.

Druhý oddiel **Konanie o abstraktnej kontrole neprijateľných podmienok**

§ 298

Konanie o abstraktnej kontrole neprijateľných podmienok je konanie, v ktorom súd skúma neprijateľnosť podmienok v spotrebiteľskej zmluve nezávisle od okolností konkrétneho prípadu.

§ 299

Žalobu na vyslovenie neprijateľnosti podmienky v spotrebiteľskej zmluve môže podať iba právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa voči dodávateľovi.

§ 300

(1) Na konanie sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak ďalej nie je uvedené inak.

(2) Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré neboli navrhnuté, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

(3) Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii sa nepoužijú.

§ 301

Pojednávanie nie je potrebné nariadovať.

§ 302

(1) Súd vo veci samej rozhoduje rozsudkom. Ak žalobe vyhovie, určí vo výroku neprijateľnosť zmluvnej podmienky a výslovne znenie tejto zmluvnej podmienky uvedie. Inak žalobu zamietne.

(2) Ak súd právoplatne určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, žalobca je oprávnený vhodnou formou zabezpečiť zverejnenie tohto rozsudku.

(3) Ak súd určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky, zakáže žalovanému používať túto podmienku vo všetkých zmluvách a súvisiacich dokumentoch a pre prípad porušenia tejto povinnosti zaviazne žalovaného zaplatiť pokutu až do výšky 100 000 eur.

§ 303

Účinky rozsudku

Výrok právoplatného rozsudku podľa § 302 je záväzný pre každého.

Druhý diel **Antidiskriminačné spory**

§ 304

Antidiskriminačný spor je spor, ktorý sa týka porušenia zásady rovnakého zaobchádzania podľa antidiskriminačného zákona.

§ 305

Žalobca sa môže dať v antidiskriminačnom spore zastupovať Slovenským národným strediskom pre ľudské práva.

§ 306

Súd pri prvom úkone žalobcu poučí

- a) o možnosti zastúpenia,
- b) vhodným spôsobom o jeho procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovanej povinnosti, ale poučí ho aj o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv.

§ 307

Nárok uplatnený vzájomnou žalobou, ktorý nie je antidiskriminačným sporom, súd vylúči na samostatné konanie.

§ 308

Súd môže výnimočne vykonať aj tie dôkazy, ktoré žalobca nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz.

§ 309

Ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech žalobcu.

§ 310

Ustanovenia o rozsudku pre uznanie nároku alebo vzdanie sa nároku sa nepoužijú, ak by mal nárok uznať alebo vzdať sa nároku žalobca.

§ 311

Súd spravidla na prejednanie veci nariadi pojednávanie. Pojednávanie netreba nariadiť, ak s tým žalobca súhlasí.

§ 312

Na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je uvedené inak.

Tretí diel

Pracovnoprávne spory

§ 313

Pracovnoprávny spor na účely tohto zákona je spor medzi zamestnancom a zamestnávateľom vyplývajúci z pracovnoprávnych a iných obdobných vzťahov.

§ 314

Zamestnanec sa môže dať v pracovnoprávnom spore zastupovať odborovou organizáciou.

§ 315

Súd pri prvom úkone vo vzťahu k zamestnancovi ho poučí

- a) o možnosti zastúpenia,
- b) vhodným spôsobom o jeho procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovanej povinnosti, ale poučí ho aj o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv.

§ 316

Súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré zamestnanec nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd obstará alebo zabezpečí takýto dôkaz aj bez návrhu; za týmto účelom je zamestnávateľ povinný poskytnúť súčinnosť, ak to možno od neho spravodlivo žiadať.

§ 317

Zamestnanec môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej.

§ 318

Ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie sa nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech zamestnanca.

§ 319

Súd na prejednanie veci nariadi pojednávanie. Pojednávanie netreba nariadiť, ak s tým strany súhlasia a neodporuje to účelu tohto zákona.

§ 320

(1) Na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je uvedené inak.

(2) Súd nie je viazaný žalobným návrhom a môže prisúdiť viac, ako bolo žalobou uplatnené.

TRETIA HLAVA NEODKLADNÉ, ZABEZPEČOVACIE A INÉ OPATRENIA SÚDU

Prvý diel Neodkladné opatrenia súdu

§ 321

(1) Pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení, môže súd nariadiť neodkladné opatrenie.

(2) Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

§ 322

Obsah neodkladných opatrení

(1) Neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné neodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

(2) Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby:

- a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,
- b) zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,
- c) nenakladal s určitými vecami alebo právami,
- d) niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo znášal.

§ 323

Obsah zabezpečovacieho opatrenia

(1) Zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach, alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

(2) Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

(3) Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

§ 324

Neodkladné opatrenie nariadi súd na návrh.

§ 325

Náležitosti návrhu neodkladného opatrenia

(1) Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí popri všeobecných náležitostiach žaloby podľa § 124 obsahovať pravdivé popísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu pred ohrozením exekúcie, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

(2) K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, ktorých sa dovoľáva.

§ 326

Ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný alebo neurčitý, súd takýto návrh odmietne, pokiaľ ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní; ustanovenie o odstraňovaní väd sa nepoužije.

Nariadenie neodkladného opatrenia

§ 327

(1) Ak súd nepostupoval podľa § 326, uznesením nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 321.

(2) O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd bezodkladne, najneskôr do 15 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 325.

(3) Uznesenie, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je súd povinný vyhotoviť do troch dní od jeho vydania.

§ 328

(1) Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

(2) Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

(3) Pokiaľ po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia prekážku rozhodnutej veci.

§ 329

(1) Súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

(2) Ak to povaha veci pripúšťa, môže súd nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

Neodkladné opatrenia vo veciach práva duševného vlastníctva

§ 330

Neodkladným opatrením môže súd nariadiť strane, aby sa zdržala konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva.

§ 331

(1) Navrhovateľ neodkladného opatrenia môže navrhnúť, aby ten, kto porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva, mohol namiesto zdržania sa takého konania zložiť zábezpeku do úschovy súdu na náhradu škody alebo ujmy vzniknutej porušením alebo ohrozovaním práva duševného vlastníctva. O výške zábezpeky rozhodne súd uznesením, v ktorom určí výšku zábezpeky, ako aj lehotu, v ktorej je potrebné zábezpeku zložiť.

(2) Zo zloženej zábezpeky podľa odseku 1 sa uspokojí právoplatne priznaná náhrada škody alebo ujmy. Povinnosť nahradiť škodu alebo inú ujmu, ktorá nebola uspokojená z tejto zábezpeky, tým nie je dotknutá.

(3) Súd vráti zloženú zábezpeku, ak

a) bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa odseku 1 právoplatne zamietnutý,

b) bolo konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia právoplatne zastavené,

c) navrhovateľ nepodal v súdom stanovenej lehote žalobu vo veci samej,

d) sa návrhu vo veci samej nevyhovelo.

§ 332

Doručenie rozhodnutia o neodkladnom opatrení

(1) Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doručí súd ostatným stranám až spolu s uznesením, ktorým bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak bol návrh na jeho nariadenie odmietnutý alebo zamietnutý, uznesenie o jeho odmietnutí alebo zamietnutí, ani prípadné odvolanie navrhovateľa súd ostatným stranám nedoručuje; uznesenie odvolacieho súdu im doručí, len ak ním bolo neodkladné opatrenie nariadené.

(2) Rozhodnutie o neodkladnom opatrení súd odošle najneskôr do troch dní od jeho vyhotovenia.

(3) Rovnopis rozhodnutia, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bolo uložené strane, aby nenakladala s určitou nehnuteľnosťou, je súd povinný odoslať v lehote podľa odseku 2 aj príslušnému okresnému úradu, katastrálnemu odboru.

§ 333

Vykonateľnosť neodkladného opatrenia

Neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak zákon neustanovuje inak.

Zánik a zrušenie neodkladného opatrenia

§ 334

Neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

§ 335

Súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

§ 336

(1) Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej súd prvej inštancie aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým žalobu odmieta alebo zamieťa alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje.

(2) Neodkladné opatrenie nariadené po začatí konania vo veci samej odvolací súd aj bez návrhu zruší rozhodnutím, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie mení tak, že žalobu zamieťa alebo ktorým konanie vo veci samej zastavuje. To platí primerane aj pre dovolacie konanie.

(3) Súd v rozhodnutí, ktorým zamietol žalobu iba v časti alebo ktorým zastavil konanie iba v časti, vysloví, či neodkladné opatrenie zrušuje alebo ponecháva v platnosti, zohľadňujúc stav konania vo veci samej.

§ 337

(1) Ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

(2) Súd vo výroku uvedie strany sporu a predmet konania vo veci samej.

(3) Súd aj bez návrhu neodkladné opatrenie zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

(4) Ak bola žaloba odmietnutá alebo zamietnutá, alebo ak bolo konanie vo veci samej zastavené, platí ustanovenie § 336 primerane.

§ 338

(1) Ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 337 neuloží, poučí tie strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

(2) Súd vo výroku uvedie strany sporu a predmet konania vo veci samej. Konanie vo veci samej sa môže týkať aj nárokov na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia.

(3) Súd aj bez návrhu neodkladné opatrenie zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovel. Ustanovenie § 336 platí primerane.

§ 339

Ak bolo neodkladné opatrenie nariadené po skončení konania vo veci samej, alebo ak skôr nariadené neodkladné opatrenie trvá aj po skončení konania vo veci samej, súd neodkladné opatrenie na návrh zruší, ak

- a) vzhľadom na stav exekučného konania už nie je potrebné,
- b) navrhovateľ mohol podať návrh na vykonanie exekúcie, ale tak v primeranom čase bez vlastnej viny neučinil.

§ 340

O zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania. V prípadoch neodkladného opatrenia podľa § 335 a § 339 majú účastníci právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie opatrenia.

§ 341

Náhrada škody a inej ujmy

Ak neodkladné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu, než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel alebo preto, že právo navrhovateľa bolo uspokojené,

navrhovateľ je povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením vznikli.

§ 342

Použitie ustanovení

Ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj pre zabezpečovacie opatrenie.

Druhý diel Iné opatrenia súdu

§ 343

Zabezpečenie dôkazu

(1) Pred začatím konania, počas konania a po skončení konania o veci samej možno na návrh zabezpečiť dôkaz, ak je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať vôbec alebo len s veľkými ťažkosťami.

(2) Na zabezpečenie dôkazu sa primerane použijú ustanovenia o dokazovaní.

§ 344

Zabezpečenie dôkazného prostriedku vo veciach práva duševného vlastníctva

Pred začatím konania, počas konania a po skončení konania o veci samej môže súd na návrh toho, koho práva duševného vlastníctva boli porušené alebo ohrozené a kto osvedčil porušenie alebo ohrozenie práva duševného vlastníctva na účely vykonania dôkazu (ďalej len „navrhovateľ“) uznesením o zabezpečení dôkazného prostriedku zabezpečiť

a) tovar alebo vzorku tovaru, ktorým dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu práva duševného vlastníctva,

b) materiál a nástroje, ktoré sa použili na výrobu alebo rozširovanie tovaru uvedeného v písmene a), alebo

c) dokumentáciu súvisiacu s tovarom uvedeným v písmene a).

§ 345

(1) Ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné, môže súd uložiť navrhovateľovi uznesením povinnosť zložiť zábezpeku určenú na zabezpečenie náhrady škody alebo ujmy, ktorá by vznikla zabezpečením dôkazného prostriedku. Výšku zábezpeky a lehotu na jej zloženie určí súd podľa okolností prípadu, najmä podľa spôsobu zabezpečenia, povahy a rozsahu zabezpečenia dôkazného prostriedku. Ak je navrhovateľov viac, sú povinní zložiť zábezpeku spoločne a nerozdielne.

(2) Ak si zabezpečenie dôkazného prostriedku vyžiada trovy, súd uloží navrhovateľovi, aby zložil primeraný preddavok na trovy zabezpečenia.

(3) Ak navrhovateľ v súdom určenej lehote nezloží zábezpeku podľa odseku 1, súd uznesenie o zabezpečení dôkazného prostriedku nevydá a konanie zastaví; zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

§ 346

(1) Uznesenie o zabezpečení dôkazného prostriedku vydá súd aj bez výsluchu strán.

(2) V uznesení o zabezpečení dôkazného prostriedku súd strane uloží, aby vydala dôkazný prostriedok do úschovy súdu alebo iného vhodného uschovávatel'a, inak jej bude dôkazný prostriedok odobratý; zároveň navrhovateľovi uloží, aby v určenej lehote podal žalobu.

§ 347

Uznesenie o zabezpečení dôkazného prostriedku a uznesenie o povinnosti zložiť zábezpeku podľa § 345 ods. 1 sa strane, ktorá dôkazným prostriedkom disponuje, doručuje až pri uskutočnení zabezpečenia dôkazného prostriedku.

§ 348

(1) Uznesenie o zabezpečení dôkazného prostriedku súd aj bez návrhu zruší, ak

- a) navrhovateľ nepodal žalobu v lehote určenej súdom,
- b) v konaní vo veci samej bol vykonaný dôkaz zabezpečeného dôkazného prostriedku,
- c) konanie vo veci samej bolo právoplatne skončené bez toho, aby bol v ňom vykonaný dôkaz zabezpečeného dôkazného prostriedku,
- d) pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené alebo
- e) navrhovateľ nezložil zvýšenú zábezpeku, ak súd o jej zvýšení rozhodol.

(2) Súd môže zrušiť uznesenie o zabezpečení dôkazného prostriedku, ak

- a) o to požiada strana, ktorej zabezpečením dôkazného prostriedku môže preukázateľne vzniknúť škoda alebo ujma,
- b) strana, ktorej sa ukladá povinnosť vydať do úschovy navrhne, že zloží do úschovy súdu alebo iného vhodného uschovávatel'a zábezpeku na náhradu škody alebo ujmy, ktorá by mohla vzniknúť navrhovateľovi zrušením uznesenia o zabezpečení dôkazného prostriedku; výšku zábezpeky a lehotu na jej zloženie určí súd so zreteľom na povahu a okolnosti sporu, najmä podľa výšky škody alebo ujmy hroziacej navrhovateľovi alebo
- c) je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

(3) Zabezpečený dôkazný prostriedok sa po právoplatnosti uznesenia o zrušení zabezpečenia dôkazného prostriedku vráti tomu, kto ho vydal alebo komu bol odobratý.

§ 349

(1) Navrhovateľ zodpovedá za škodu alebo ujmu, ktorá vznikla zabezpečením dôkazného prostriedku, ibaže by ku škode alebo ujme došlo aj inak.

(2) Právo podľa odseku 1 možno uplatniť žalobou o náhradu škody alebo ujmy do troch mesiacov odo dňa

a) zrušenia uznesenia o zabezpečení dôkazného prostriedku, z dôvodu, že navrhovateľ nepodal žalobu vo veci samej,

b) právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí návrhu na zabezpečenie dôkazného prostriedku,

c) právoplatnosti rozhodnutia o zastavení konania o návrhu na zabezpečenie dôkazného prostriedku alebo

d) právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

(3) Zmeškanie lehoty podľa odseku 2 nemožno odpustiť.

(4) Právoplatne priznaná náhrada ujmy sa uspokojí zo zábezpeky zloženej navrhovateľom; ak táto zábezpeka nepostačuje na uspokojenie všetkých poškodených, súd ju rozdelí medzi nich pomerne. Povinnosť navrhovateľa nahradiť škodu alebo ujmu, ktorá nebola uspokojená z tejto zábezpeky nie je dotknutá.

(5) Po uspokojení nároku podľa odseku 1 zvyšnú časť zloženej zábezpeky súd vráti navrhovateľovi.

§ 350

(1) Náhrada škody alebo ujmy právoplatne priznaná navrhovateľovi sa uspokojí zo zábezpeky zloženej tým, komu sa uložila povinnosť, aby dôkazný prostriedok vydal. Povinnosť nahradiť ujmu, ktorá nebola uspokojená z tejto zábezpeky, nie je dotknutá.

(2) Po uspokojení nároku podľa odseku 1 zvyšnú časť zábezpeky súd vráti tomu, kto ju zložil.

§ 351

Súd vráti zábezpeku, ak

a) konanie o návrhu bolo zastavené pre nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť,

b) nenariadil zabezpečenie dôkazného prostriedku,

c) návrh na zabezpečenie dôkazného prostriedku bol právoplatne zamietnutý,

d) v súdom určenej lehote nebola podaná žaloba alebo

e) bola podaná žaloba na náhradu škody alebo ujmy spôsobenej zabezpečením dôkazného prostriedku a je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

ŠTVRTÁ HLAVA SPOLOČNÉ USTANOVENIE

§ 352

Na konanie podľa tejto časti sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je uvedené inak.

ŠTVRTÁ ČASŤ OPRAVNÉ PROSTRIEDKY

PRVÁ HLAVA ODVOLANIE

Prípustnosť odvolania

§ 353

(1) Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

(2) Proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, pokiaľ to zákon pripúšťa.

§ 354

Odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie a proti rozsudku vydanému na základe uznania alebo vzdania sa nároku.

§ 355

(1) Odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o

- a) zastavení konania,
- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 335 a podľa § 336 ods. 1.
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, s výnimkou odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia, a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

(2) Odvolanie podľa odseku 1 nie je prípustné, ak proti uzneseniu možno podať sťažnosť.

§ 356

Odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Subjekty oprávnené podať odvolanie

§ 357

Odvolanie môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané.

§ 358

- (1) Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou nerozlučné spoločenstvo.
- (2) V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany.
- (3) Lehota na podanie odvolania plyní od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

§ 359

(1) Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo na jeho návrh alebo ak do konania vstúpil.

(2) Prokurátor môže do konania vstúpiť aj po vydaní rozhodnutia súdu prvej inštancie, pokiaľ rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť.

§ 360

Lehota na podanie odvolania

- (1) Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia, na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
- (2) Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.
- (3) Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia.
- (4) Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na nepríslušnom súde preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením o súde príslušnom na podanie odvolania. To platí aj v prípade, ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o súde príslušnom na podanie odvolania.

Náležitosti odvolania

§ 361

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, odvolacie dôvody a odvolací návrh.

§ 362

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

§ 363

Odvolacie dôvody

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) strane sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 364).
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

§ 364

Novoty v odvolacom konaní

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

§ 365

Účinky odvolania

(1) Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

(2) Ak sa však rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 70, a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty sporu, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi stranami.

(3) Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej zročnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Dispozičné úkony s predmetom konania

§ 366

Osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

§ 367

(1) Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

(2) Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

(3) Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

(4) Ak je odvolanie vzaté späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

§ 368

(1) Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

(2) Súd späťvzatie nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

(3) Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

§ 369

Žalobu nie je možné v odvolacom konaní meniť.

§ 370

V odvolacom konaní nie je možné uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Úkony súdu prvej inštancie

§ 371

Po podaní odvolania súd prvej inštancie vec bez zbytočného odkladu predloží odvolaciemu súdu.

§ 372

Ak odvolanie smeruje proti uzneseniu, proti ktorému nie je prípustné, odvolanie sa predloží odvolaciemu súdu až po vydaní rozhodnutia vo veci samej, ak bolo odvolanie podané aj voči rozhodnutiu vo veci samej.

§ 373

Autoremedúra

Ak bolo podané odvolanie proti uzneseniu, môže súd prvej inštancie uznesenie zrušiť, pokiaľ odvolaniu v celom rozsahu vyhovie a z uznesenia nenadobudla doposiaľ práva iná osoba ako odvolateľ.

Konanie na odvolacom súde

§ 374

(1) Pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Pre odvolacie konanie neplatia ustanovenia tretieho dielu piatej hlavy prvej časti tohto zákona.

§ 375

O vyrubení súdneho poplatku a o návrhoch na oslobodenie od súdneho poplatku po podaní odvolania rozhodne odvolací súd.

§ 376

Ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, odvolací súd uznesením vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

§ 377

(1) Ak nie sú dané dôvody na odmietnutie odvolania podľa § 386, doručí odvolací súd odvolanie ostatným subjektom, a ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, vyzve ich, aby sa k odvolaniu vyjadrili a určí na vyjadrenie lehotu, nie kratšiu ako 10 dní.

(2) Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 364 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

§ 378

(1) Súd doručí odvolateľovi vyjadrenie k odvolaniu a umožní mu vyjadriť sa k nemu najneskoršie v lehote desať dní od doručenia.

(2) K vyjadreniu odvolateľa podľa odseku 1 môže protistrana podať vyjadrenie v lehote desať dní od jej doručenia.

(3) Podania podľa odseku 1 a 2 doručí odvolací súd ostatným subjektom. Ďalšie podania strán doručuje odvolací súd, len ak je to potrebné pre zachovanie práva na spravodlivý proces.

(4) Odvolací súd môže stranám oznámiť, že na ich ďalšie písomné podania nebude prihliadať.

§ 379

Viazanosť rozsahom odvolania

Odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný, okrem prípadov,

- a) ak od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
- b) ak ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 71, hoci odvolanie podala len niektorá zo strán,
- c) ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi stranami.

§ 380

Viazanosť odvolacími dôvodmi

(1) Odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

(2) Na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok alebo materiálnej vykonateľnosti prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

§ 381

Odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom.

§ 382

Ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili.

§ 383

Viazanosť skutkovým stavom

Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

§ 384

(1) Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám.

(2) Odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonala súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla.

(3) Odvolací súd môže doplniť dokazovanie za podmienok uvedených v § 364.

(4) Aj bez návrhu môže odvolací súd vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky konania alebo či je odvolaním napadnuté rozhodnutie materiálne vykonateľné.

§ 385

(1) Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

(2) Ak odvolací súd nariadi pojednávanie, na jeho začiatku podá predseda alebo poverený člen senátu správu o doterajšom priebehu konania. Potom sa vyjadria strany a iné subjekty konania a prednesú svoje návrhy.

Rozhodnutie o odvolaní

§ 386

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré

- a) bolo podané oneskorene,
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné,
- d) nemá náležitosti podľa § 361, ak pre vady odvolania nie je možné v odvolacom konaní pokračovať,
- e) je zjavne nedôvodné, ak vyjadrenia ostatných strán k odvolaniu nie sú potrebné.

§ 387

(1) Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa však musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie.

§ 388

Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

§ 389

(1) Odvolací súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) strane sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ak tento nedostatok nie je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom tak, aby právo na spravodlivý proces zostalo zachované,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom,
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

(2) Ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 363 ods. 1, odvolací súd zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej. Zároveň zruší aj právoplatné procesné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo.

§ 390

(1) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

(2) Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

(3) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdi prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

§ 391

(1) Odvolací súd rozhoduje rozsudkom, ak potvrdzuje alebo mení rozsudok; inak rozhoduje uznesením.

(2) V písomnom vyhotovení rozhodnutia uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní, deň a miesto vyhlásenia.

(3) V odôvodnení rozsudku uvedie odvolací súd stručný priebeh prvoinštančného

konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žaloby a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších subjektov, posúdenie zisteného skutkového stavu a právne hodnotenie veci. Odôvodnenie rozsudku senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté. Ak rozhodnutie nebolo prijaté jednomyseľne, sudca, ktorý nesúhlasí s rozhodnutím senátu, alebo s jeho odôvodnením, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko uviedlo v odôvodnení rozsudku.

(4) Písomné vyhotovenie rozsudku podpisuje sudca a pri senátnych rozhodnutiach všetci členovia senátu. Ak ho nemôže podpísať sudca, podpíše ho iný poverený sudca; ak rozhodnutie nemôže podpísať predseda senátu alebo iný člen senátu podpíšu ho zvyšní členovia senátu; dôvod sa na písomnom vyhotovení poznamená.

§ 392

Súd prvej inštancie doručí rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ ho nedoručí odvolací súd priamo.

§ 393

Trovy odvolacieho konania

(1) Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie platia i pre odvolacie konanie.

(2) Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

(3) Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

DRUHÁ HLAVA ŽALOBA NA OBNOVU KONANIA

Prípustnosť obnovy konania

§ 394

Proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré ten, kto obnovu navrhuje, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania, alebo inej osoby na konaní zúčastnenej,

d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie alebo iného orgánu Európskej únie,

f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

§ 395

Žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie.

§ 396

Žaloba na obnovu konania nie je prípustná proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno dosiahnuť inak.

Subjekty oprávnené podať žalobu na obnovu konania

§ 397

Žalobu na obnovu konania môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané.

§ 398

Žalobu na obnovu konania môže podať intervenient, ak tvoril so stranou nerozlučné spoločenstvo podľa § 71.

§ 399

Prokurátor môže podať žalobu na obnovu konania, ak sa konanie začalo na jeho návrh alebo ak do konania vstúpil.

Lehota na podanie žaloby na obnovu konania

§ 400

Žalobu na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov odkedy sa ten, kto obnovu navrhuje, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť.

§ 401

Za splnenia podmienok podľa § 400 po troch rokoch od právoplatnosti možno podať

a) ak bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c) ak ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 394 c), d), e).

§ 402

Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

Náležitosti žaloby na obnovu konania

§ 403

Žaloba na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

§ 404

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len po dobu trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

§ 405

Dôvody obnovy konania možno meniť len po dobu trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

Konanie o žalobe na obnovu konania

§ 406

Pre konanie o žalobe na obnovu konania platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

§ 407

Žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

§ 408

(1) Rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

(2) Súd nie je viazaný rozsahom v prípadoch, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania.

§ 409

(1) Súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Súd môže na návrh odložiť právne účinky napadnutého rozhodnutia. Právne vzťahy niekoho iného než strany nemôžu byť týmto dotknuté.

§ 410

- (1) Súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietne
- a) z dôvodu uvedeného v § 121
 - b) ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
 - c) ak je podaná neoprávnenou osobou,
 - d) ak je podaná oneskorene,
 - e) ak je zjavne nedôvodná.

(2) Ak sa postupuje podľa odseku 1, žalobu na obnovu konania nie je potrebné doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie.

§ 411

Ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

§ 412

(1) Právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladá vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

(2) Právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa odkladajú právne účinky napadnutého rozhodnutia. Právne vzťahy niekoho iného než strany nemôžu byť týmto dotknuté.

Postup po povolení obnovy konania

§ 413

Len čo nadobudne rozsudok o povolení obnovy konania právoplatnosť, súd bez ďalšieho vec znovu prejedná. Pritom prihliadne na všetko, čo vyšlo najavo v pôvodnom konaní, aj v obnovenom konaní.

§ 414

(1) Ak súd zistí, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, zamietne rozsudkom návrh na jeho zmenu.

(2) Ak súd napadnuté rozhodnutie vo veci samej zmení, novým rozhodnutím nahradí pôvodné rozhodnutie.

(3) V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd o náhrade trov pôvodného konania i obnoveného konania.

§ 415

Právne vzťahy niekoho iného než strany nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté.

TRETIA HLAVA DOVOLANIE

Prípustnosť dovolania

§ 416

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, pokiaľ to zákon pripúšťa.

§ 417

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený,
- f) ním došlo k zásahu do práva na spravodlivý proces.

§ 418

(1)Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo na vyriešení právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odchyľil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne alebo ak má byť dovolacím súdom vyriešená právna otázka posúdená inak.

(2)Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 355 písm. a) až l).

§ 419

(1)Dovolanie nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

(2)V sporoch s ochranou slabšej strany nie je prípustné dovolanie, ak výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

(3)Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa odseku 1 a 2.

(4)Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

§ 420

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Subjekty oprávnené podať dovolanie

§ 421

Dovolanie môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané.

§ 422

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo.

§ 423

Prokurátor môže podať dovolanie, ak podal žalobu alebo ak do konania vstúpil.

§ 424

Lehota na podanie dovolania

(1) Dovolanie sa podáva do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu, na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

§ 425

Náležitosti dovolania

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

§ 426

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak

- a) je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) je dovolateľom právnická osoba a osoba, ktorá za ňu koná alebo jej zamestnanec má právnické vzdelanie druhého stupňa.

§ 427

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na dovolanie.

Dovolacie dôvody

§ 428

Dovolanie prípustné podľa § 417 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

§ 429

(1) Dovolanie prípustné podľa § 418 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

§ 430

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

§ 431

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Úkony súdu prvej inštancie

§ 432

(1) Ak má dovolanie vady podľa § 426 a dovolateľ nebol riadne o povinnosti podľa § 426 poučený v odvolacom konaní, súd prvej inštancie vyzve dovolateľa na odstránenie vád a poučí ho podľa o následkoch neodstránenia vád dovolania.

(2) Po odstránení vád podľa odseku 1 súd prvej inštancie rozhodne o vyrubení súdneho poplatku za podané dovolanie.

(3) Dovolanie súd prvej inštancie doručí protistrane, vyzve ju, aby sa k dovolaniu vyjadrila a určí na vyjadrenie lehotu, nie kratšiu ako desať dní. Na neskôr podané vyjadrenie sa neprihliada.

(4) Ak sa protistrana vyjadrí k dovolaniu v lehote podľa odseku 3, doručí sa vyjadrenie dovolateľovi.

§ 433

Po uplynutí lehôt podľa § 432 ods. 3 súd prvej inštancie predloží vec dovolaciemu súdu na rozhodnutie o dovolaní.

§ 434

Konanie na dovolacom súde

(1) Pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Pre dovolacie konanie neplatia ustanovenia o pristúpení a zmene subjektov, o zmene a späťvzatí žaloby a o vzájomnej žalobe.

§ 435

Viazanosť rozsahom dovolania

Dovolací súd je rozsahom dovolania viazaný, okrem prípadov,

a) ak od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý dovolaním nebol dotknutý,

b) ak ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 71, hoci dovolanie podala len niektorá zo strán,

c) ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami.

§ 436

Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi.

§ 437

Dovolací súd nie je viazaný dovolacím návrhom.

§ 438

Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom z ktorého vychádzal odvolací súd.

Pojednávanie

§ 439

Dovolací súd rozhodne o dovolaní spravidla bez pojednávania; pojednávanie môže nariadiť, ak to považuje za potrebné.

§ 440

(1) Dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

(2) Dovolací súd môže na návrh odložiť právne účinky napadnutého rozhodnutia. Právne vzťahy niekoho iného než strany sporu nemôžu byť týmto dotknuté.

§ 441

(1) Najvyšší súd dovolacie konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Európsky súd pre ľudské práva o vydanie poradného stanoviska k zásadným otázkam týkajúcim sa výkladu alebo uplatňovania práv a slobôd uvedených v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

(2) Ak je konanie podľa odseku 1 prerušené, môže najvyšší súd v dovolacom konaní pokračovať, ak Európsky súd pre ľudské práva poradné stanovisko nevydal a sú pre to závažné dôvody.

Rozhodnutie o dovolaní

§ 442

Ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

§ 443

Dovolací súd odmietne dovolanie, ktoré

- a) bolo podané oneskorene;
- b) bolo podané neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné,
- d) nemá náležitosti podľa § 425,
- e) neboli splnené podmienky podľa § 426,
- f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 428,

§ 444

Dovolací súd zamietne dovolanie, ak dovolanie nie je dôvodné.

§ 445

(1) Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší.

(2) Dovolací súd zruší aj rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak nápravu nie je možné dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu.

(3) Dovolací súd môže zmeniť napadnuté rozhodnutie, ak je dovolanie dôvodné a mal za to, že sám môže rozhodnúť vo veci.

§ 446

Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, podľa povahy veci vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaví konanie, prípadne postúpi vec orgánu, do ktorého právomoci patrí.

§ 447

(1) Dovolací súd rozhoduje rozsudkom, ak zamietá dovolanie proti rozsudku alebo ak mení rozsudok; inak rozhoduje uznesením.

(2) Na písomné vyhotovenie rozhodnutia sa primerane vzťahuje ustanovenie § 391 ods. 3 a 4.

§ 448

Ak dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia a pokiaľ sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už neuvádzať.

§ 449

Odlišné stanovisko sudcu

Ak rozhodnutie dovolacieho senátu nebolo prijaté jednomyseľne, sudca, ktorý nesúhlasí s väčšinovým rozhodnutím dovolacieho senátu, má právo, aby sa jeho odlišné stanovisko pripojilo k rozhodnutiu a aby sa doručilo stranám.

§ 450

Trovy dovolacieho konania

(1) Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie platia primerane pre dovolacie konanie.

(2) Ak dovolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, o nároku na náhradu trov odvolacieho konania a o nároku na náhradu trov dovolacieho konania.

(3) Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania.

Ďalší priebeh konania

§ 451

Súd, ktorému bola vec vrátená na ďalšie konanie, doručí rozhodnutie o dovolaní, pokiaľ ho nedoručil dovolací súd priamo.

§ 452

Ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

§ 453

Právne vzťahy niekoho iného než strany nemôžu byť novým rozhodnutím dotknuté.

§ 454

Právoplatné rozhodnutia dovolacieho súdu môžu byť označované popri spisovej značke konania aj priezviskom strany, ak je fyzickou osobou, názvom alebo obchodným menom strany, ak je právnickou osobou.

PIATA ČASŤ

SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

...
...
...
...